

แบบ
ปก
แผ่น
แรก

www.manga-pdf.com

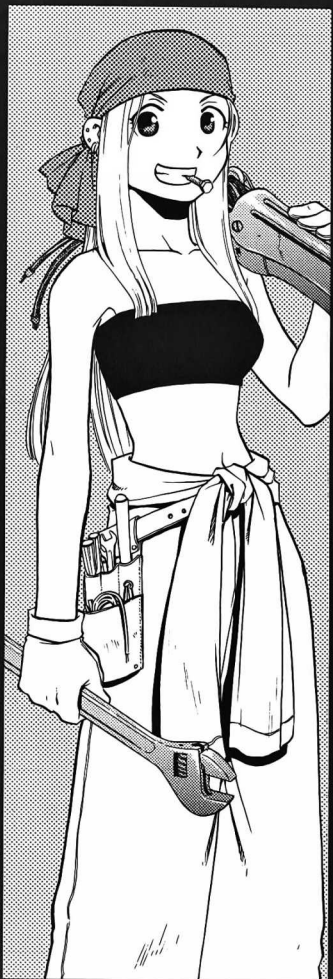
SIAM INTER COMICS

COPYRIGHT • สันติธรรม

5

Hirumu
Arakawa

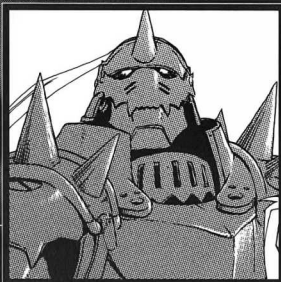

FULL METAL
ALCHEMIST

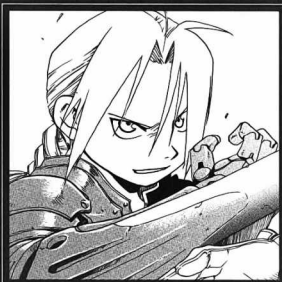
5

Hiroomu
Arakawa

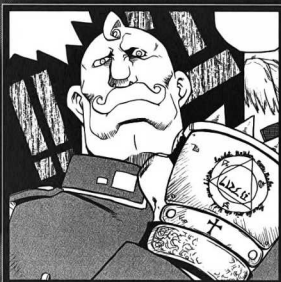
อัลฟอนส์ เอลริค

Alphonse Elric

เอ็ดเวิร์ด เอลริค

Edward Elric

อเล็กซ์ หลุยส์ อาร์มสตรอง

Alex Louis Armstrong

รอย มัสแตง

Roy Mustang

OUTLINE

FULLMETAL ALCHEMIST

เอ็ดเวิร์ดและอัลฟอนส์สองพี่น้อง ทดลองใช้วิชาเล่นแร่แปรธาตุ ดินซีฟให้กับแม่ที่ตายไปเมื่อตอนที่พวกเขายังเด็ก แต่เอ็ดเวิร์ด ได้ทำพลาด จนต้องสูญเสียขาซ้ายกับอัลฟอนส์น้องชายไป เขาใช้แขนขวาของตัวเองเป็นสิ่งชดเชยในการหลอมวิญญาณ ของอัลฟอนส์ขึ้นมาและบรรจุเอาไว้ในชุดเกราะ ทว่าสิ่งชดเชยนั้น ช่างใหญ่หลวงนัก สองพี่น้องจึงปฏิญาณว่าจะเอาทุกสิ่งทุกอย่าง กลับคืนมาให้ได้

FULLMETAL ALCHEMIST

CHARACTER

FULLMETAL ALCHEMIST

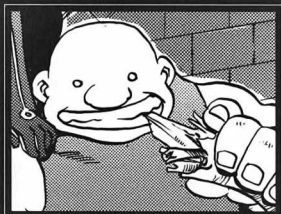
□ วินรี่ ร็อคเบล

Winry Rockbell

□ ชายหน้าบาก (สการ์)

Scar

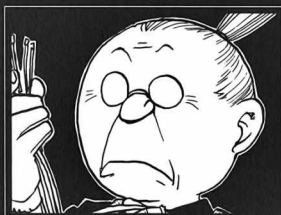
□ ทลิกโทนีซึ

Gluttony

□ ลิสต์

Lust

□ พินาโก: ร็อคเบล

Pinako Rockbell

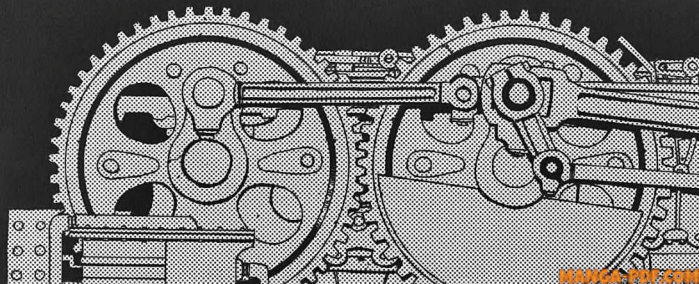

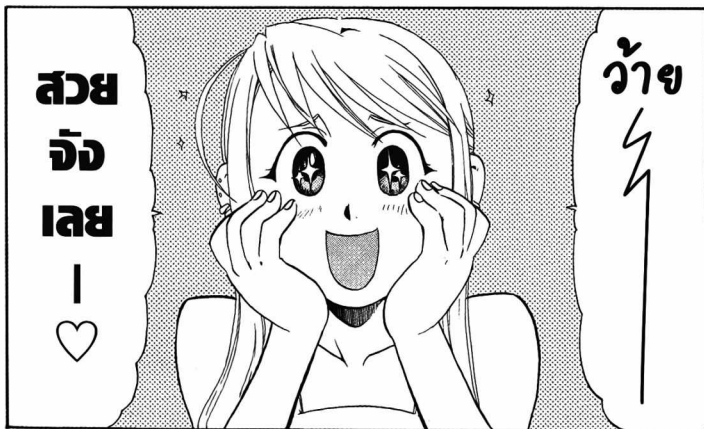
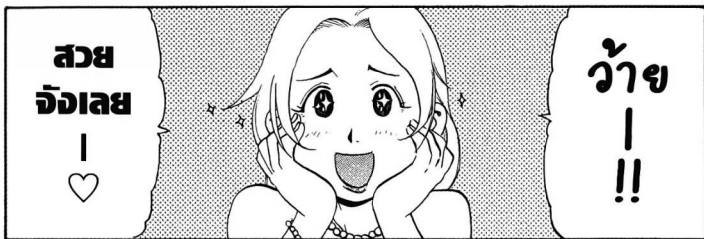
□ เอ็นวี

Envy

CONTENTS

ตอนที่ 17	หุบเขาอันแสนศักดิ์สิทธิ์	_____	005
ตอนที่ 18	คำของความจริงใจ	_____	045
ตอนที่ 19	แทนพวกเธอ	_____	081
ตอนที่ 20	ความหวาดกลัวของอาจารย์	_____	117
ตอนที่ 21	ความลับของเราสองคน	_____	151

รัช
วัลเลย์
—
!!

อโด้
เมล
อันนี่
!!

ไม่นึกเลย
ว่าวันนี้
จะได้มา
เห็นกับตา
ตัวเอง
—
♡

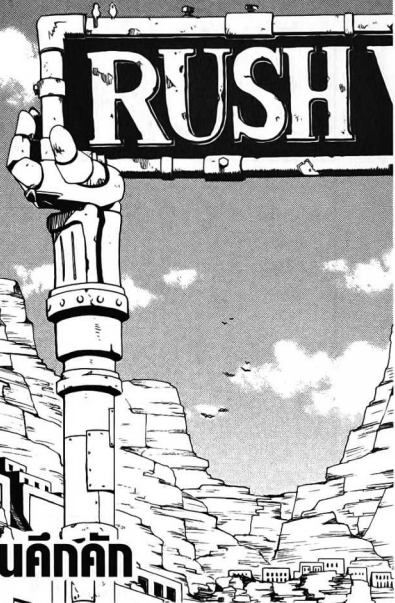
รุ่น
ปี 11
ของ
กอส
!!

เปล่า
ไม่มี
อะไร
...

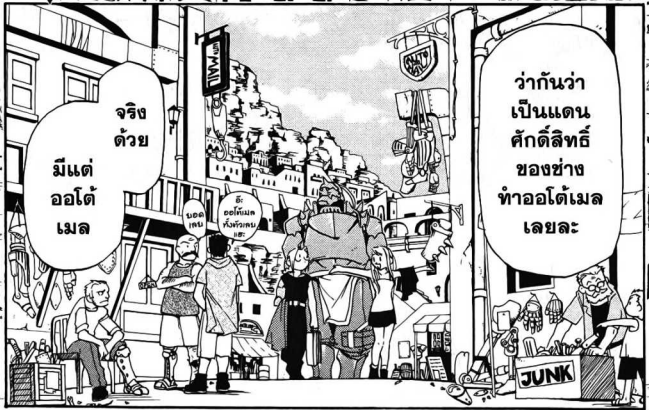
อะไร
เหรอ
...
?

ก็ตามชื่อ
“หุบเขาอันแสนคึกคัก”
นะแหละ ตอนที่เกิด
การจราจรในอิวล์
ก็มีการพัฒนาเทคนิค
การสร้างแขนขาเทียม
จนกลายเป็นเมืองใหญ่
อย่างรวดเร็ว

ตอนที่ 17

หุบเขาอันแสนคึกคัก

จริง
ด้วย
มีแต่
ออดี
เมล

ว่ากันว่า
เป็นแดน
ศักดิ์สิทธิ์
ของช่าง
ทำออดีเมล
เลยละ

ที่จริง
ถ้าการคำนวณนี้
ไม่ค่อยยุ่งเรื่อง
ในสังคม
ก็คงจะดีอยู่หรอก
...

แม้แต่ตอนนี้
ก็ยังมีการสู้รบ
ภายในอยู่เรื่อย ๆ
แขนขาเทียม
ก็เลยยังมีความจำเป็น

แบบนี้
ชนะ
ไม่ไหว
แน่
!!

เจ๋งเป้ง!
ชนะรวด
51 ครั้ง
แน่
!!

แข่ง
จัดข้อ
แขนกล
!!

การแข่ง
จัดข้อ
เฉพาะผู้สวม
ออดิโอเมค
เท่านั้น
!!

เงินเดิมพัน
10,000 เซนส์
ถ้าเอาชนะหมอนี่ได้
ก็เอาเงินพนัน
ทั้งหมดบนโต๊ะ
ไปได้เลย!

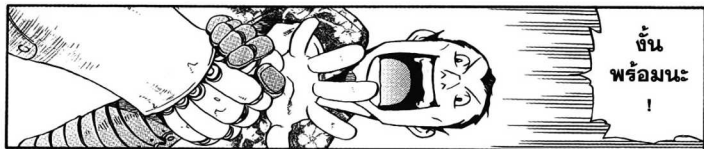

ไอ้ะ!
พี่ชายนี้
ทำว
ไมเลว
เลย!!

แหะ
แหะ
วันนี้
เพิ่งได้
ของใหม่
มา
ชะด้วย
อยู่
พอดี

ดีละ!
ชั้น
ฉันทเอง!
!

ชั้น
พร้อมนะ
!

แก
บอกว่า
ของใหม่
เตรอ?
?

ไฟต์!

โทษที
นะ...

แล้ว
จะส่งไป
ร้าน
เศษเหล็ก
ให้

เฮ้
ยังมีใคร
ท้าว
อีกไหม
!?

น่าสนุก
ตี่นี้
!!

เฮ้!
จะเอาจริงอะ
เจ้าหนูนี้

แบบนี้
มีหวัง
ได้หลุด
ห้องโถง
แน่

ทั้งช่วงแขน
กับพลัง
ต่างกัน
ลิบลับเลย

ฮะ

ระวัง!

ไฟต์!!

เดี๋ยวลีเอ็ด!
สู้ยังไป
ก็ไม่ชนะ
ทรอกน่า
!

อ้อ
นั่นสินะ
พ่อหนุ่ม
ผ้าเตี่ยว
ผ้าเตี่ยว
อัลฟอนส์คุง!

ฮะ ฮะ ฮะ
นักแปรธาตุ
ของทางการ
นุ่งกางเกงใน
ตัวเดียว
ยืนกลางถนนนี้
ดูไม่จิตเลยละ
พีศครับ!

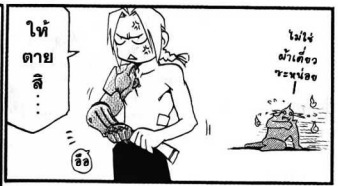
ก็แล้วทำไม
ฉันต้องนุ่งกางเกงใน
ตัวเดียว
ต่อหน้าธารกำนัล
ด้วยเล่า
!!

ทุกคน
ทุ่มเท
ให้กับการ
ค้นคว้า
มาก ๆ
!

สัญลักษณ์
นักแปรธาตุ
ของ
ทางการ
...

นาฬิกา
เงิน
หายไปแล้ว
!!

ให้
ตาย
สิ...

ไม่ใช่
ผ้าเตี่ยว
ระหับของ
!

มี
อะไร
เทร่อ
?

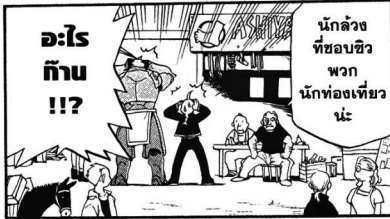

ไม่มี
...

ต้องเป็น
ฝีมือ
ปานย่า
แน่

โดนเข้า
จนได้นะ
พี่ชาย

อะไร
กัน
!!?

นักล้วง
ที่ชอบขิว
พวก
นักท่องเที๋ยว
นะ

ขออึ้งละ!
มันเป็น
ของสำคัญ
มากเลย
!

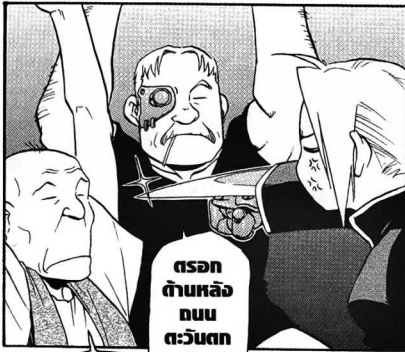
รู้รีเปล่า
ว่าเจ้านั้น
อยู่ที่ไหน
!?

จะบอกให้
ก็ได้
แต่ต้องมี
สิ่ง
แลกเปลี่ยน
...

นั่น
สินะ
...

มีตรากองทัพ...
นี่มันดาว
หกแฉกหรือ?
สัญลักษณ์
ของอะไร
กันแน่นะ

เหมือน
เคยได้ยิน
ที่ไหน
มาก่อน

อ้อ

มีชื่อ
ด้วย
แสะ

เอ็ดเวิร์ด
เอลริค
|
?

เฮ้?
จริงด้วย
|

ฝาเปิด
ไม่ออก
นะ...
:

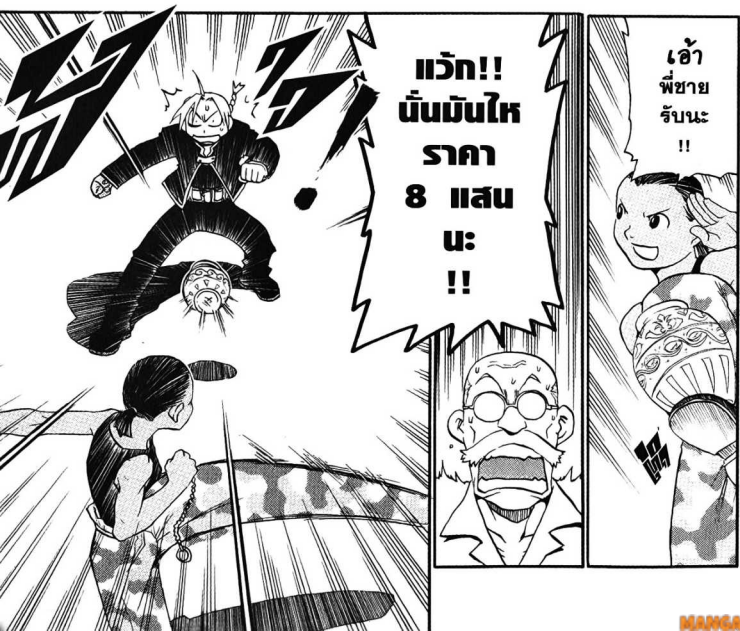
อย่า
หมุน
มัน
นะ!!

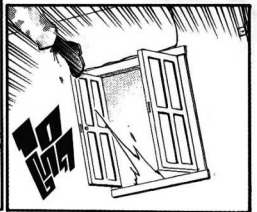
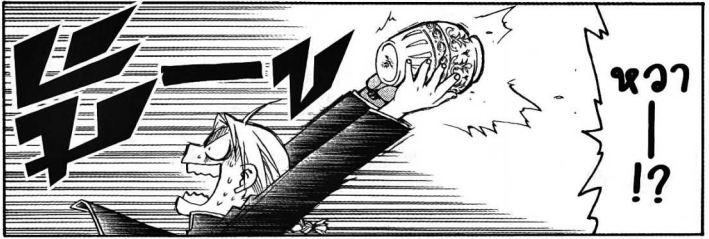
ลองหมุน
เกลียว
ดูดีกว่า

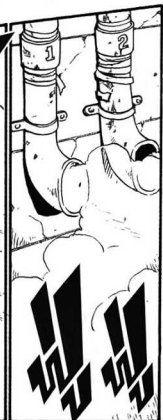
แถมยัง
ไม่เดินอีก
ต่างหาก
!!

ตันจน
ของไร้ค่า
มาซะแล้ว
ลิเนี่ย

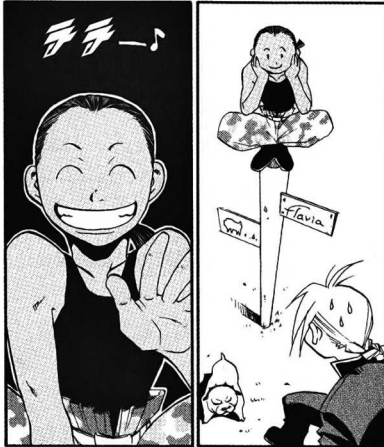

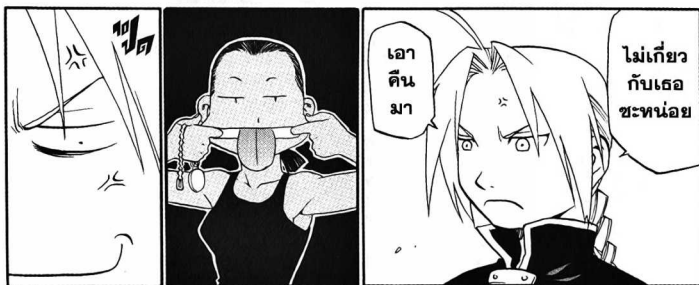
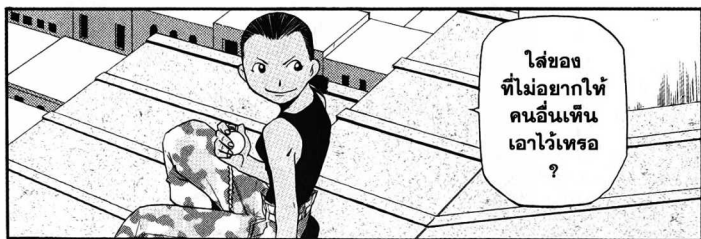

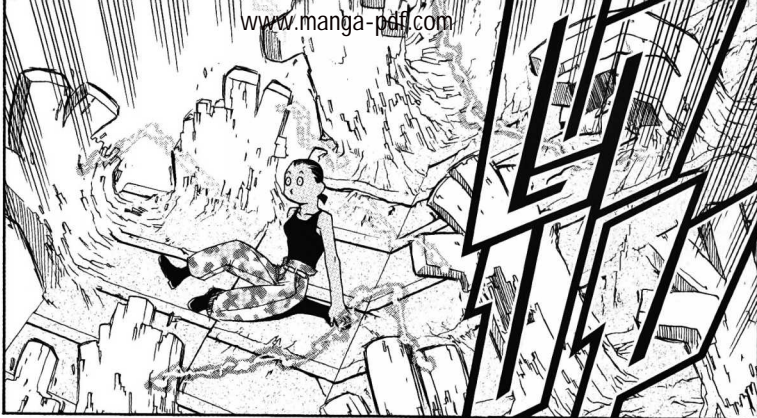

**ต้องอัด
มันให้
กระเด็น
!!**

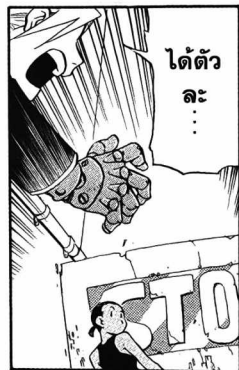

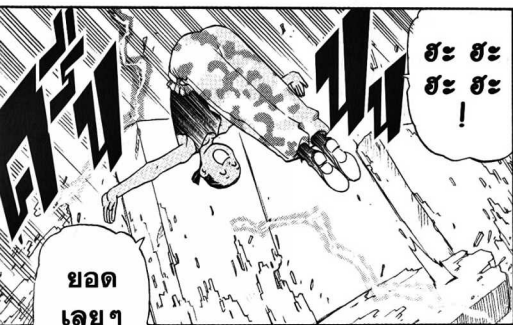

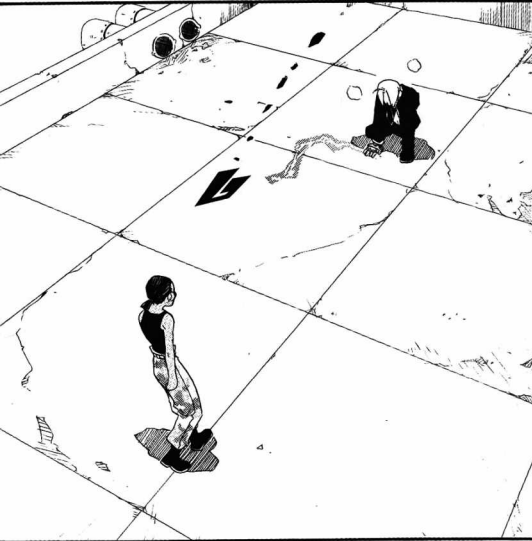
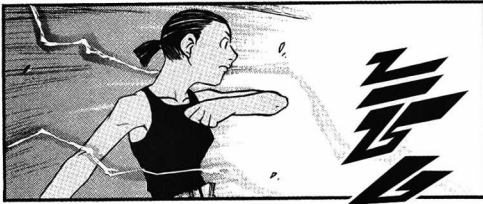
หนิ
ไม่รอด
หรอก
น่า
!!

แค่สร้าง
ขึ้นมา
ไม่ใช่วิชา
แปรธาตุ
หรอก

เป็นอะไร?
บ๊อทำแล้ว
เทรอล?
รีว่าหมดแรง
?

มัน
ยังมี
อย่าง
เช่น
...

การเปลี่ยนจุด
ที่เธอขึ้น
ให้เพราะ
ประมาณนี้
อยู่ด้วยเพี้ย
!

โธ่...

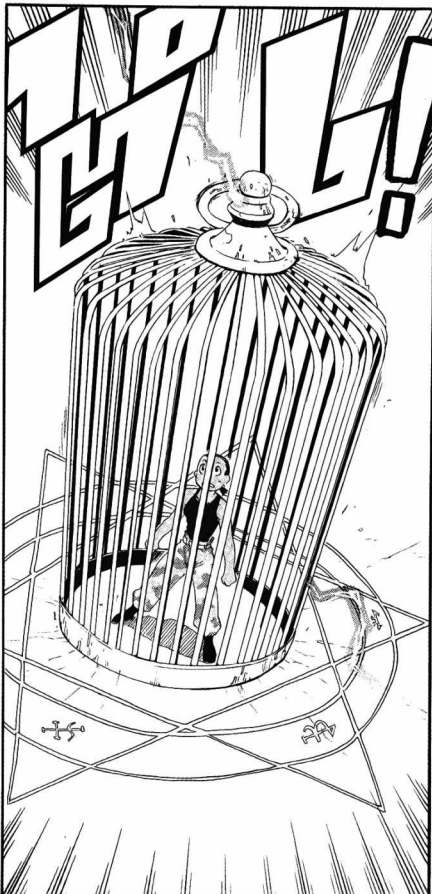
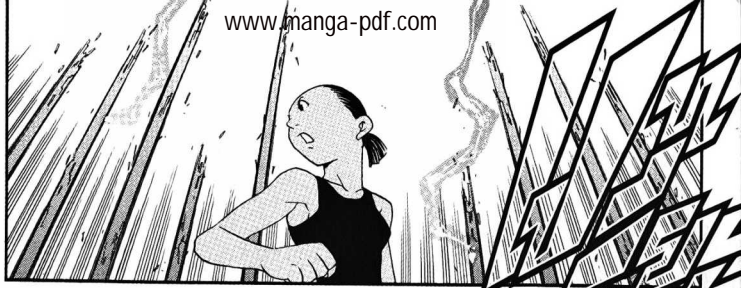
ฮึบ...

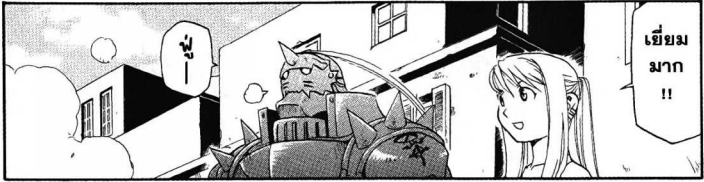

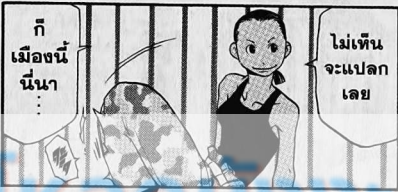
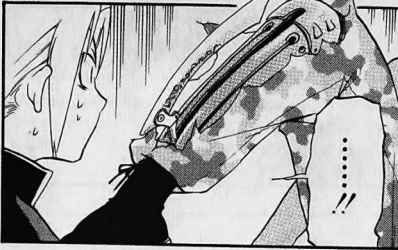
ง
แต่ย
ล

!?

ก็
เมืองนี้
นี่นา
...

ไม่เห็น
จะแปลก
เลย

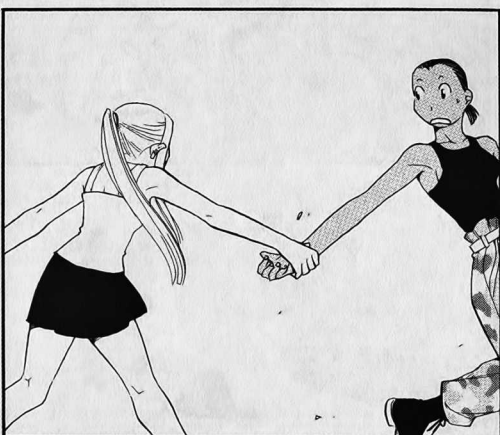
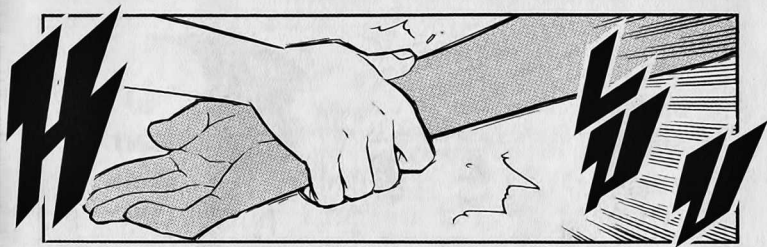
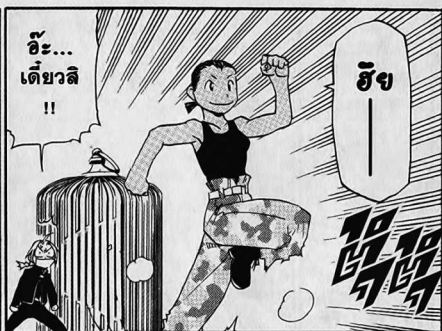

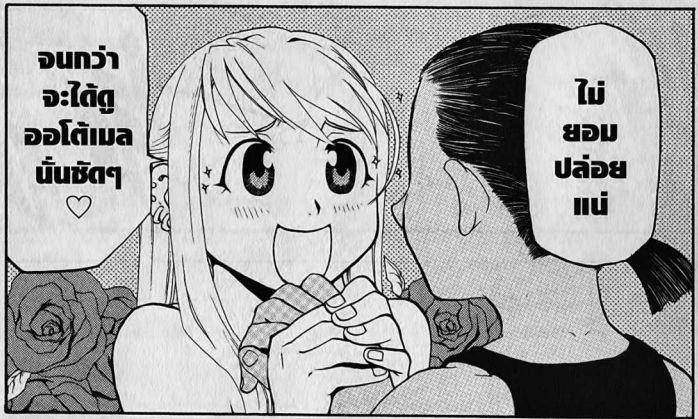
แถม
ที่ขาซ้าย
ยังมี
ปืนใหญ่
การบาริน
ขนาด
1.5 นิ้ว
ด้วยนะ

ไม่
จริง
นะ
...

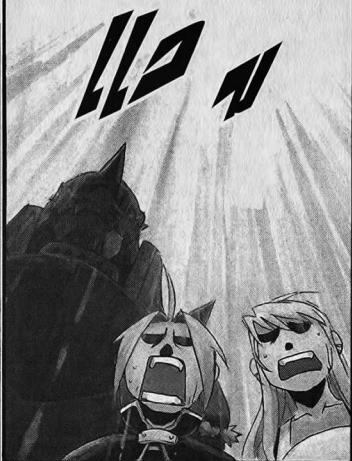
ขา
เป็นออโตเมต
ทั้งสองข้าง
แต่กลับไว
ปานวอก

ทำไมตู
ต้องต่อมาถึง
เขาหัวโล้นเล็ก
สุดกุ่มแบบนี้
ด้วยพะ

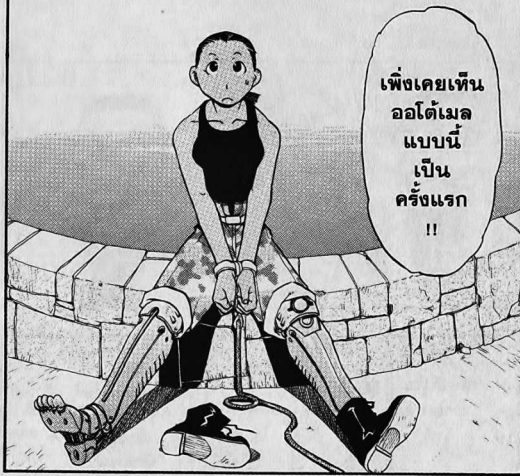
!!

ตอนที่ 18
คำของความจริงใจ

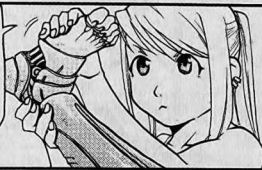

เพิ่งเคยเห็น
ออโต้เมล
แบบนี้
เป็น
ครั้งแรก
!!

ยอดเลย
ยอดเลย
!!

ตรงท่อลำเลียงลำเลิต
จนออโต้เมลอื่นๆ
เทียบไม่ติดเลย
แถมยังสมดุล
ไปซะทุกส่วน

นั่น
สิครับ
พี่

อากาศดี
จังเนอะ
อ้อ

ต้องทำให้ภายนอกบางเบา
เพื่อซ่อนอาวุธไว้ด้านใน
แต่กลับแข็งแรงพอจะทน
ต่อแรงกระแทกและการ
เคลื่อนไหวมากๆ ได้ เท่าที่
เห็นคงใช้เหล็กกล้าเป็นวัสดุ
แต่วิธีการหลอมเนี่ยสิ

เฮ้?
ก็ได้
อยู่หรอก
...

นี่ ปานิยา!
บอกชื่อช่างทำ
ออโต้เมลนี้
ให้ทีสิ!

เอ
—
?

แต่เขา
พักอยู่ในที่
กันดารสุด ๆ
ต้องอาศัย
คนนำทาง

อะไรเล่า
กะอีแค่
ล้วงกระเป๋า
นิดหน่อย
ใจแคบ
ชะมัดเลย

ยังไงเราก็
ต้องส่งตัว
ขยี้หนีไปให้
ตำรวจ
อยู่แล้ว!

อย่า
ตัดสินใจ
เอาเองสิ
วินรี !!

อย่ามา
ว่าฉันนะ
!!

เดี๋ย
สิ
—
!!

อ้อ
จะให้เป็น
ไม่เห็น
ก็ได้
!!

ส่วนพวกเธอ
ก็ทำเป็นไม่เห็น
เรื่องที่ฉัน
ล้วงกระเป๋า
วันนี้ก็แล้วกัน
นะ

ฉัน
จะเป็น
คน
นำทาง
ให้
เอง

แถมยัง
มารังแก
จู้รีจัง
ของฉัน
อีก

ปล่องไฟ
ที่บ้านฉัน
ก็พัง

หลังคา
ร้านฉัน
ก็ละ
หมดเลย

พี่ชายเออร์
ที่พังร้านฉัน
ชะขนาดนี้
?

ตัวเมือง
พังชะ
ขนาดนี้
เชียวนะ
...

ส่งตัว
ยัยนั้นไปให้
ตำรวจซะ!
เอานาฬิกา
ฉันคืนมาด้วย
!!

ยังใจ
ก็
เถอะ
!!

กำลังซ่อมแซม

นี่มันอะไรกัน
ซ่อมเร็วๆ
ปล่อยให้ผ่านไป

อย่าเลยครับพี่
เป็นแบบนี้
แล้ว
คงทำมวินรี
ไม่อยู่หรอก

ปัง
หน้อย
เซ
-
!!

ชั้นฝาก
สัมภาระ
ไว้ที่โรงแรม
ดีกว่า
เนอะ

เราต้องเดิน
ขึ้นเขากันด้วย
ไปตัวเปล่า
จะดีกว่านะ

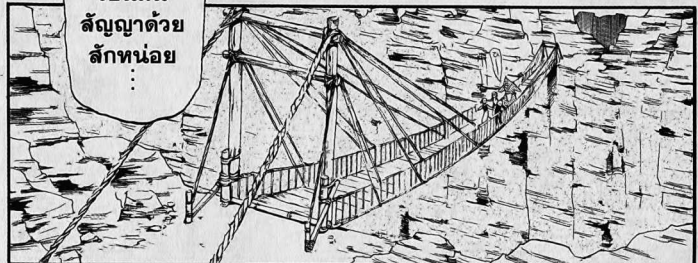
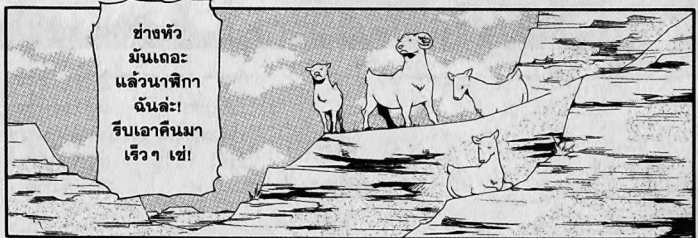
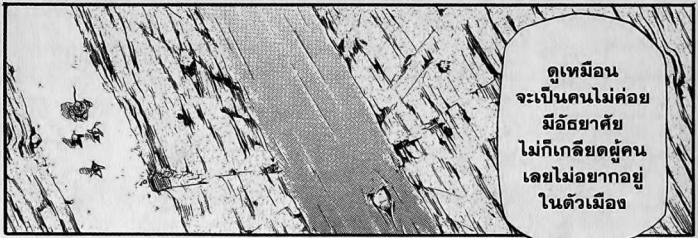
เงินนี่เป็นขลุ่ย

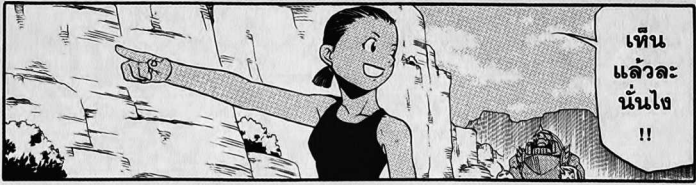

อ้อ รู้สิกว่า
จะมีสินแร่ดี ๆ
ที่ไซ้ทำเอาได้เมล
อยู่เยอะ ก็เลย
มาเปิดร้าน
อยู่กลางหุบเขา
แบบนี้เนะ

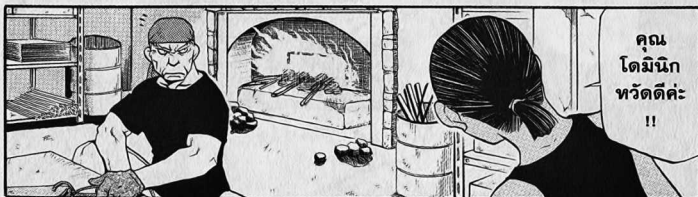
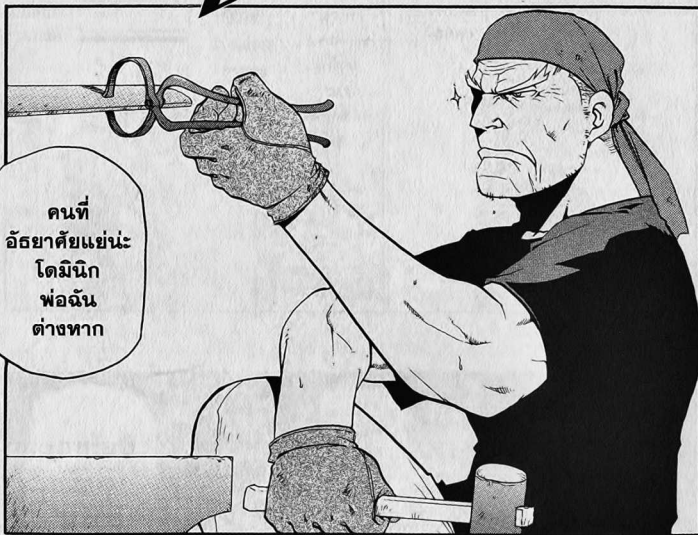
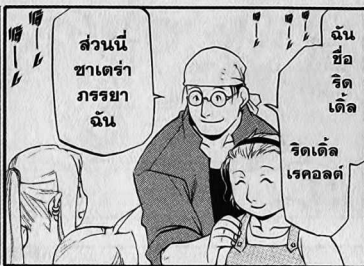
พักอยู่ที่
กัณดารสุด ๆ
จริง ๆ ด้วย
ช่างซ่อม
คนนั้น
...

หนวกหน้า!
เธอไม่มีสิทธิ์
มาตีงานศิลปะ
ของฉันนะ
!!

ใช่ ๆ
งาน
ศิลปะ
!!

ปกติแล้ว
ใครเขาตีต
ของแบบนั้น
ไว้ที่ขา
ผู้หญิงกัน

ซึ่งซึ่ง
อะไรกัน
งาน
อดิเรก
ซัด ๆ

ฮือ ฮือ

พูด
ได้สวยนะ
แม่หนู

ติดอาวุธ
เพิ่มไว้ในซากล
ทั้งสองข้าง!
แถมยังเรียบง่าย
ไม่ทำให้ภายนอก
สูญเสียความ
 جذابเลย!

ออกแบบได้
ไม่สูญเสียเปล
เลย น้แหละ
งานศิลปะ
ของจริง

ว้าว!
ประทับใจ
จังเลย

ในท้องนี้
มีเด็ก
อยู่รีเนียน
!?

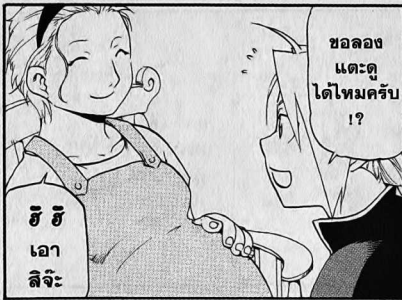

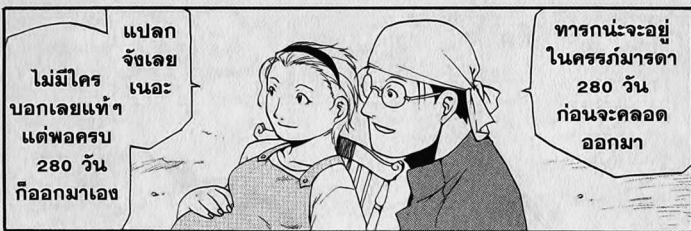
อือ...
โลกที่เร
ายัง
ไม่ถึง

ใช้ปืน
น้อย
พกสะดวก
ก็ S
momo

เก็บกับ
อีกรุ่น
ของบ๊อบ
ที่คือมา

จากนั้น
ก็เริ่ม
ฝึกกันด้วย
ของดี

ไม่มีใคร
บอกเลยแท้ๆ
แต่พอครบ
280 วัน
ก็ออกมาเอง

แปลก
จังเลย
เนอะ

ทารกนั้นจะอยู่
ในครรภ์มารดา
280 วัน
ก่อนจะคลอด
ออกมา

ถึงจะยังเล็ก
แต่ก็เป็นชีวิต
ที่มีความรู้สึก
นึกคิดแล้ว

มา
มะ

มานี่
หน้อย
ลิ

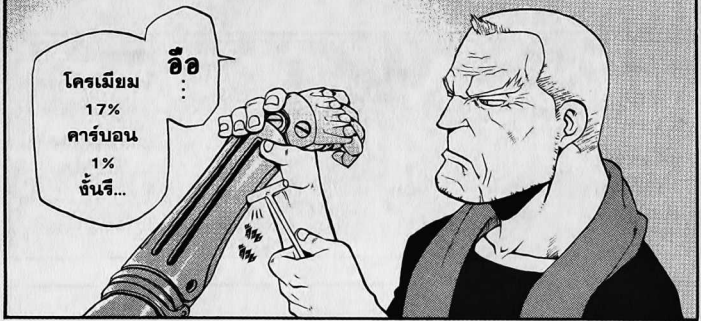

เอ็ด
จำ
—
♡

สังหรณ์ใจ

ไม่ตีเลยแฮะ

ไม่เอา
ด้วย
หรือ
!!

ปัง!

คุณโตมินิก
ช่วยรับฉัน
เป็นลูกศิษย์
ด้วย
เถอะค่ะ
!!

หนวกหู
ฉันไม่รับ
ลูกศิษย์
หรือ

ช่วยคิด
ชะง่อน
ก็ได้ค่ะ
...

หะ...หาว่า
จับเป็น
มดปลวก
เชียวนะ
!?

กลับ
ไปซะ

หนวกหู
น่า
เอ็ด
!!

ใส่กางเกง
ก่อนเถอะ
ครีบพี่

ฉันไม่
ต้องการ
ลูกศิษย์

คุณ
โตมินิก
ขออภัย
ละค่ะ
!!

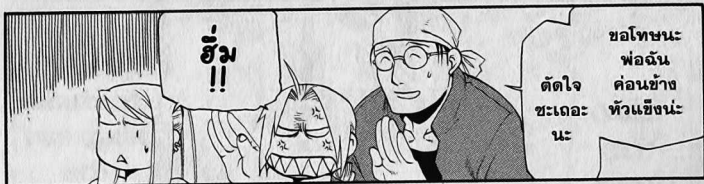
มด
ปลวก
! ?

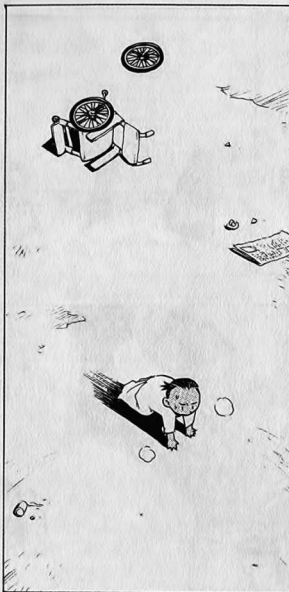
กลับไปซะ
ไอ้มด
ปลวก

ถ้าขอลอด
วิธีทำออกได้เมล
ที่ช่วยให้ผม
ตัวสูงขึ้นให้หน่อย
ไม่ได้เหรอ
ท่านประธาน

ช่วย
หน่อย
เถอะ
น่า

ขออภัย
ค่ะ

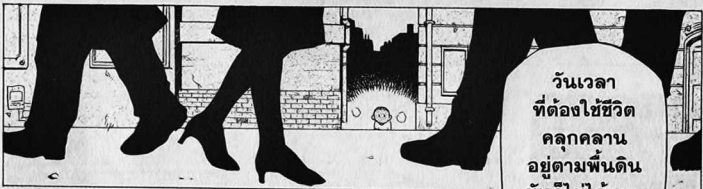

เจอ
อุบัติเหตุ
บน
รถโฟนี่
...

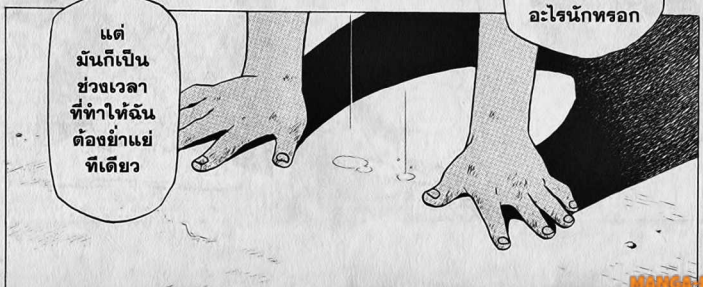
นี่ ทำไม
ปานียา
ถึงต้องสวม
ออดโตเมิลละ
?

ไม่มีที่พึ่ง
แถมยังเดินไม่ได้อีก
ตอนนั้นนะ
รู้สึกว่ "โลกนี้
มันจบสิ้นแล้ว"
เลยละ

วันเวลา
ที่ต้องใช้ชีวิต
คลุกคลาน
อยู่ตามพื้นดิน
มันก็ไม่ได้นาน
อะไรนักหรอก

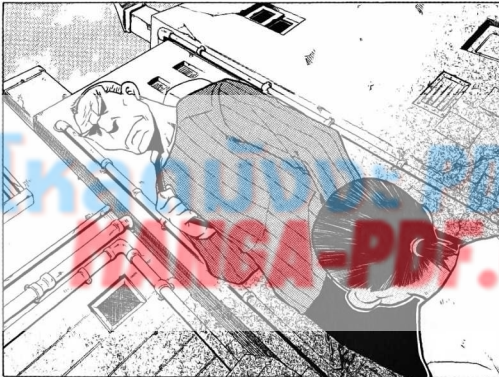

แต่
มันก็เป็น
ช่วงเวลา
ที่ทำให้ฉัน
ต้องฆ่าแะ
ทีเดียว

ใช่...ตัวฉัน
ในตอนนั้น
ต้องทำ
หน้าตาแย่มากแน่ๆ

ดวงตา
ของ
คนตาย
...

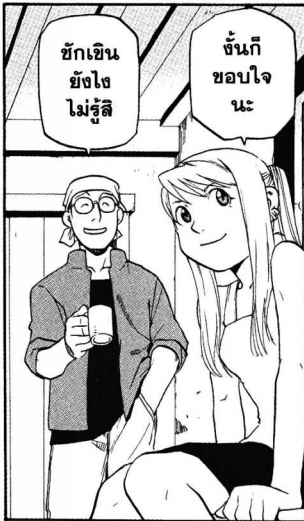
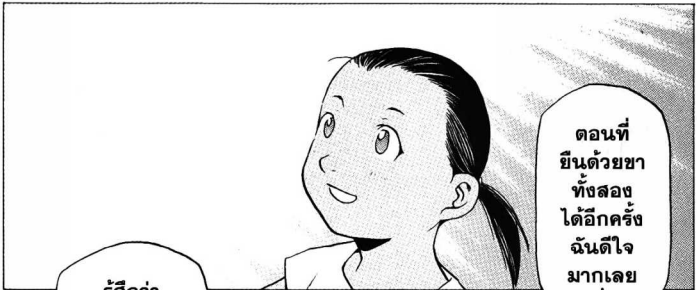
เป็นเด็กเป็นเล็ก
ดันทำหน้า
อย่างกับว่า
“ตัวเองโหดร้าย
ที่สุดในโลก”
ซะนี่

มอง
อะไร
มีทราบ
?

ฉันไม่ได้จับจนถึงขั้นต้องขูดรีดเอาเงินจากเด็กอย่างเธอหรอก

คำตอบแทนเทขอไม่เอาทรอกซีเจ้า

คุณหมอที่ผ่าตัดมาบอกมูลค่าอโต้เมิลของคุณโตมินิกที่ซื้อขายกันในตลาดให้ตอนหลังแพงจนน่ากลัวเลยละ

จ้างไม่ไหวใช่ไหนอะ

จริงอะ!!

ยังใก็เถอะ...

นี่เธอ...

แถมนอกจากจะไม่รับเงินแล้ว ยังจะคอยช่วยดูษาและคอยตรวจเช็คสภาพให้อีกนะ

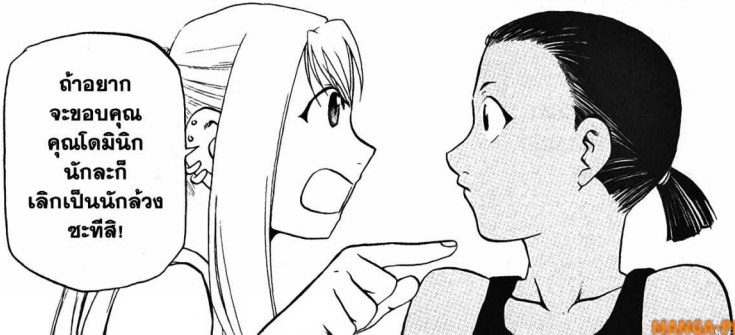
ซึ่งในบุญคุณจรรยาตาทะบาทเลย

อ้อ! แต่ยังไงๆ คุณโตมินิกก็ไม่ยอมรับเงิน

เพราะฉันก็เลยมาที่นี่เพื่อทยอยจ่ายเงินก่อนโตนั้นเป็นประจำสินะ

ปะ!!

ถ้าอยากจะขอบคุณคุณโตมินิกนั้ละก็ เลิกเป็นนักล้วงซะทีสิ!

คุณโตมินิก
เค้ามอบขา
ไห้เธอ
เธอลอง
ก็ตอง
ตอบรับ
ดวยจริงใจ
ดวยสิ
!

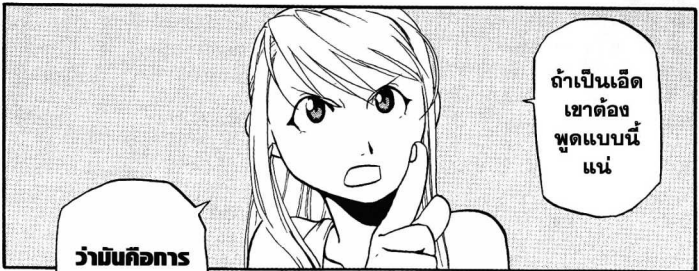
เอ้...
แต่ถ้าเลิก
ทำแบบนี้
ก็ไม่มีเงิน
จ่ายหนี้ล่ะสิ
:

มันมีคำพูด
ที่จะอุทิศชีวิต
เพื่อชดใช้ให้
อย่างเต็มที่
ไม่ใช่สิริใจ
!?

คุณโตมินิก
เค้ามุตส่าห์ช่วย
ไห้ตัวเธอ
ที่เคยเหมือน
กับคนตาย
จำเริญขึ้นมาได้
ขนาดนี้แล้วนะ

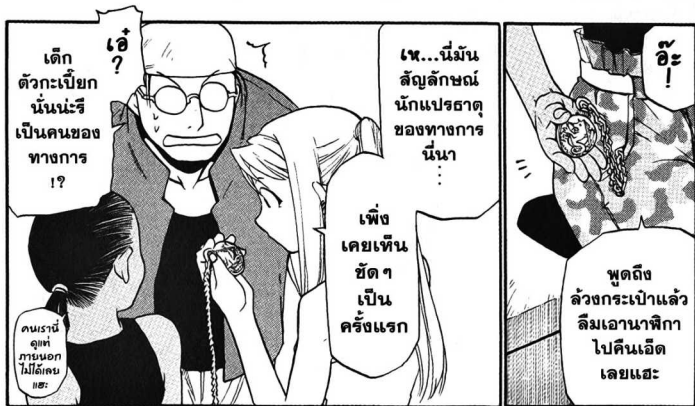
ปัญหา
ไม่ได้อยู่ที่ว่า
ถูกหรือแพง
ลวงกระเป่านี้
มันเป็น
ความผิดนะ
!

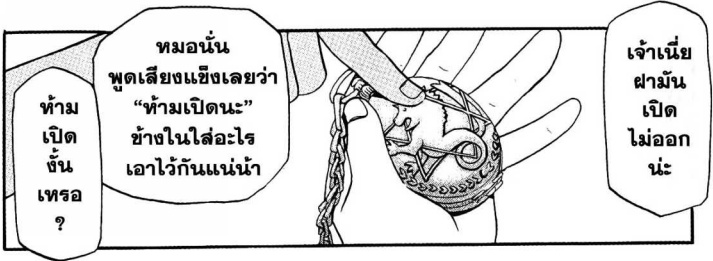

ถ้าเป็นเอ็ด
เขาต้อง
พูดแบบนี้
แน่

ว่ามันคือการ
แลกเปลี่ยน
ที่เท่าเทียมกัน
!!

ห้าม
เปิด
ขึ้น
เทรล
?

หมอนั้น
พูดเสียงแข็งเลยว่า
“ห้ามเปิดนะ”
ข้างในใส่อะไร
เอาไว้กันแน่นๆ

เจ้านี้ย
ฝามัน
เปิด
ไม่ออก
นะ

เฮ
!!

คงเป็นของ
ที่น่าอาย
เลยไม่อยาก
ให้ใครมาเห็น
ละมั้ง
!

เจ้าบ้านั้น
ดันใช้วิชา
แปรธาตุ
เชื่อมฝาชะ
ติดสนิท
เลย

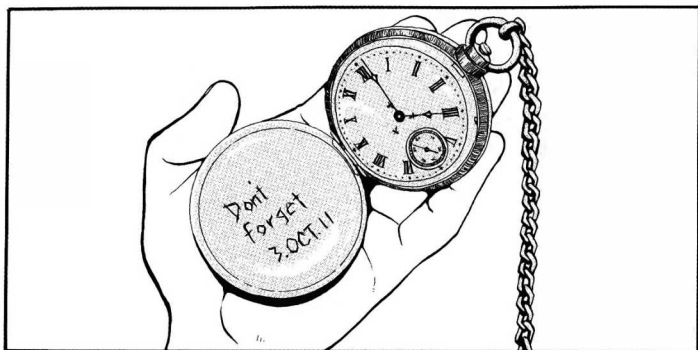
ฉัน
ชอบเธอ
ตรงจุดนั้น
แหละ

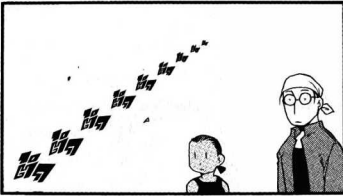
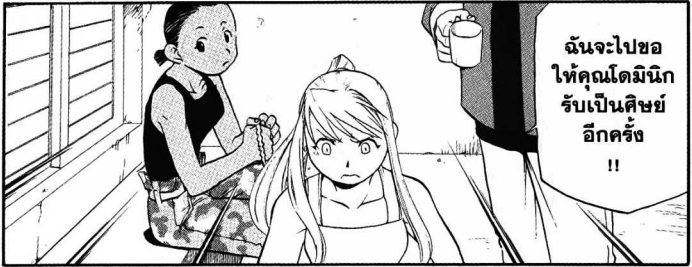
ได้เวลา
ที่ฉันจะ
ออกแรง
แล้ว

ขอ
คุณ
สมบัติ
ของเอ็ด
หน่อย
เถอะ
...

เปิด
ออก
ซะที
!!

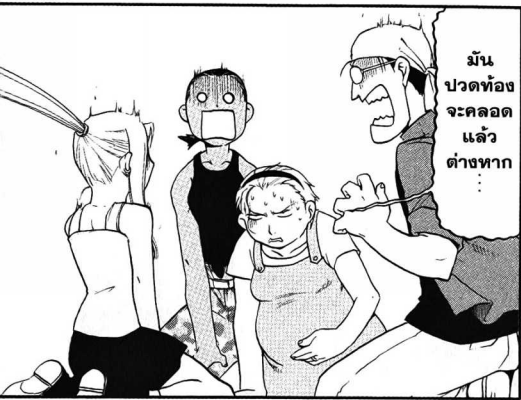
มา
เทร่อ
!?

มะ
...
มะ
...

เกิด
อะไรขึ้น
เป็นอะไร
ใหม่
!?

ซา
เตร่า
!!

มัน
ปวดท้อง
จะคลอด
แล้ว
ต่างหาก
...

อ้อ ท้องมันปวดน้า
ตั้งแต่ตอนเย็นแล้ว
แต่เห็นว่ายังไม่ถึง
กำหนดคลอด ก็เลย
...

ยังไม่ถึง
กำหนด
คลอด
เลยนี่นา
!?

ว่าไอ
นะ
!?

ลนลาน ลนลาน ลนลาน ลนลาน

ไม่
จริง
นะ...

สะพาน
มัน...

ฟ้าผ่า
สี...
?

ทำไม
ติละ...
!

จะยัง
ไป
เสียว
อีก
ละ
!

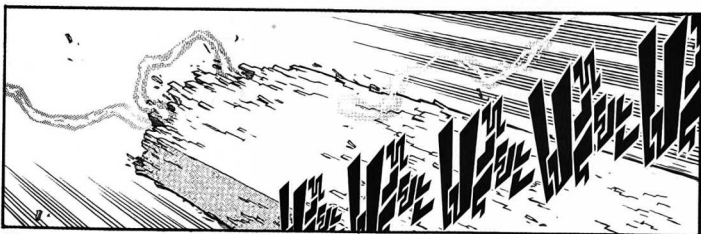
เวลา
แบบนี้
แหละ
ที่ฉัน
ต้อง
ออก
โรง
แล้ว
!!

จริงจัง!
สร้าง
สะพาน
!!

ไป
เลย
!!

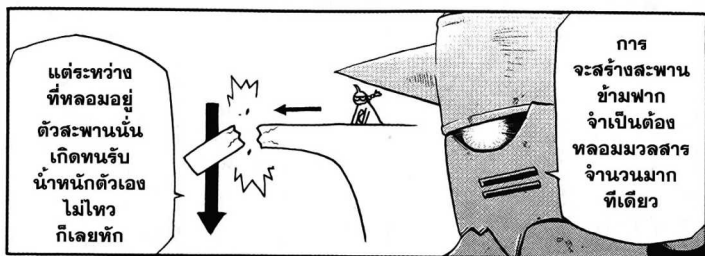

มันร่วงไป
เพราะ
น้ำหนัก
นะ
...

ทำไม
ถึงเล็ก
กลางคืน
ล่ะ
!?

แต่ระหว่าง
ที่หลอมอยู่
ตัวสะพานนั้น
เกิดทรึง
น้ำหนักตัวเอง
ไม่ไหว
ก็เลยหัก

การ
จะสร้างสะพาน
ข้ามฟาก
จำเป็นต้อง
หลอมมวลสาร
จำนวนมาก
ทีเดียว

คิดสิ
คิด
!!

ทำไง
ดี...

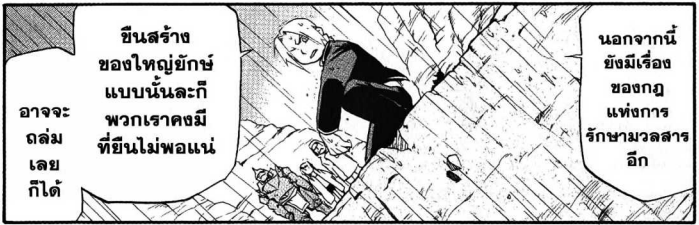

ถ้าเรา
สร้าง
สะพาน
ที่มี
เสาค้ำล่ะ
...

ข้างล่างมีน้ำหนัก
ระหว่างที่
กำลังหลอมอยู่
ยังงะส่วนฐาน
ก็คงถูกพัดไป
อยู่ดี

ระยะ
มันไกล
เกินไป
ที่จะสร้าง
สะพาน
ข้าม
จากฝั่งนี้
...

อาจจะ
ถล่ม
เลย
ก็ได้

ขึ้นสร้าง
ของใหญ่ยักษ์
แบบนั้นละก็
พวกเราคงมี
ที่ยืนไม่พอนั่น

นอกจากนี้
ยังมีเรื่อง
ของกฎ
แห่งการ
รักษามวลสาร
อีก

เราจะมัวยืน
อยู่ตรงนี้
ไปตลอด
ไม่ได้หรอก

พ่ายร้อง
อยู่เลย
มัน
อันตราย
นะ

ไม่มี
เวลา
แล้ว
...

โธ่เว๊ย!
ไม่มีวิธี
บ้างเลย
จึ้นเนีย
!?

เว๊ยเว๊ยเว๊ย

พวกเขา
กลับไปบ้าน
คอย
เอาใจช่วย
เขาตรา
ก็แล้วกัน

ถ้าจะพาหมอมานี่
คงต้องใช้เวลา
มากกว่าเดิม
หลายเท่าตัว
แต่ตอนนี้จะมีซักซ้า
ไม่ได้แล้ว

ฝั่งตรงข้าม
ของที่นี่มีถนน
เก่าๆ อยู่สายหนึ่ง
พอข้ามเขา
ไปแล้ว ก็จะถึง
เมืองซ่างๆ

ไปละ !!

นักแปรธาตุของทางการอะไรกัน

อาวุธมนุษย์อะไรกัน...

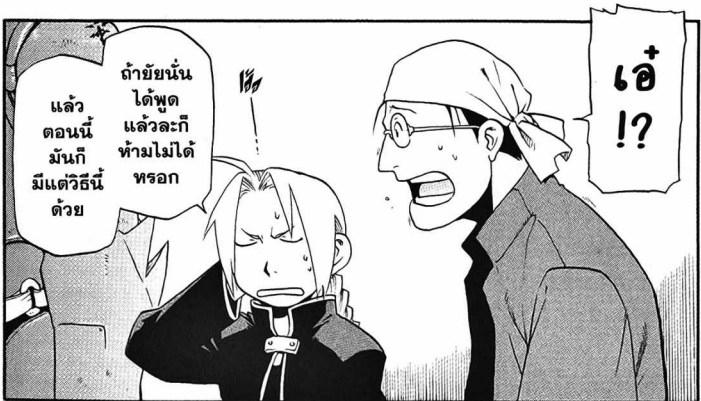
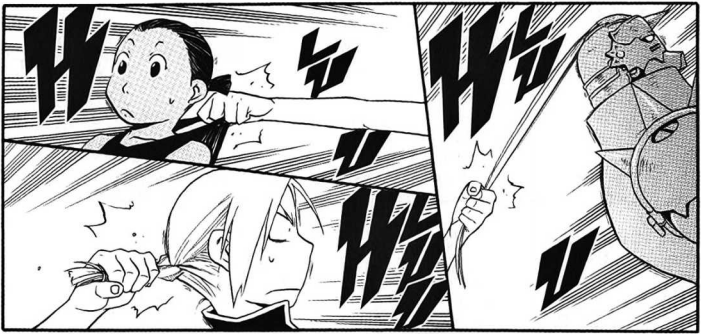

เวลาสำคัญที่ไร...

เราไม่เคยทำอะไรได้เลย!!

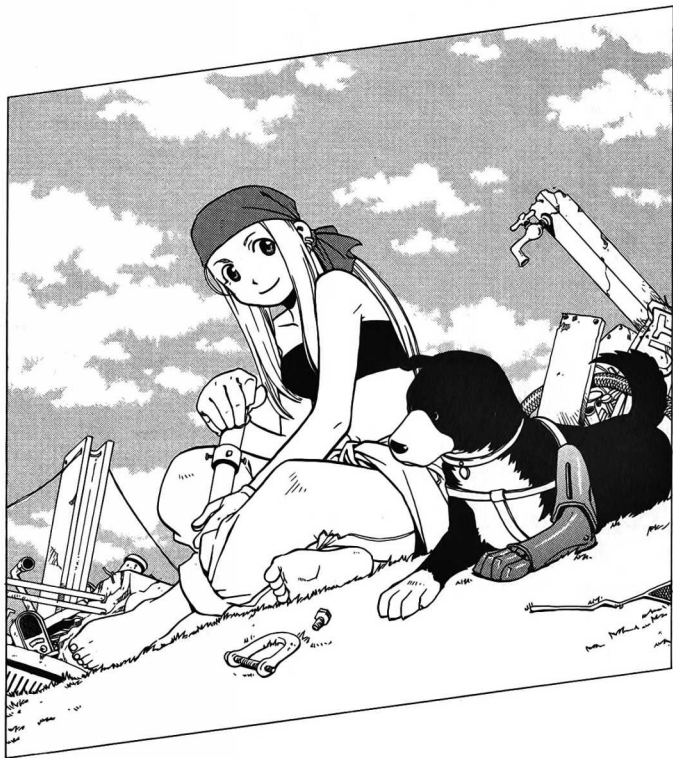

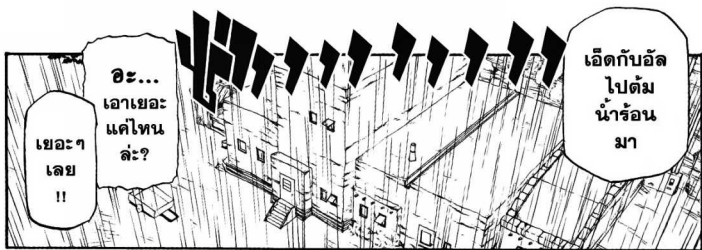

ตอนที่ 19

เฟอร์พจนาน

เดี๋ยว
สิ...

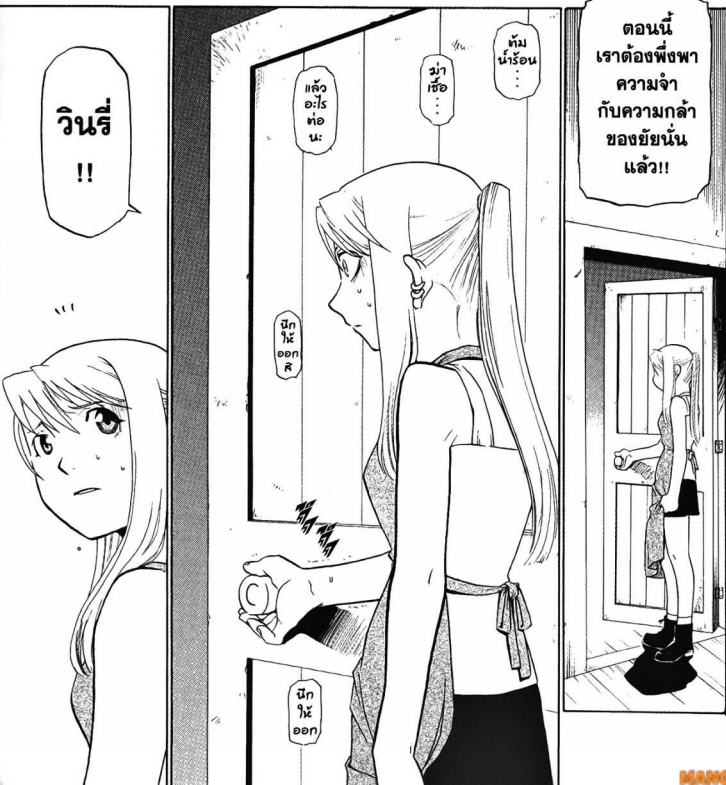
แต่
ว่า
!!

อ้อ
ก็คงอาศัย
ความรู้
เท่าที่มี
นะแหละ

แต่นั้น
ก็ไม่ได้
แปลว่า
จำเรียนมา
ซะหน่อยนี่

ยัยนั่นนะ
โตมาด้วยการ
อ่านตำราแพทย์
แทนที่จะเป็น
หนังสือภาพ
เหมือนกับที่พวกเรา
อ่านหนังสือวิชา
แปรรธาตุ

บ้าน
ยัยนั่น
เป็น
ตระกูล
หมอนะ

วินี่
!!

แล้ว
อะไร
ตอน
นั้น

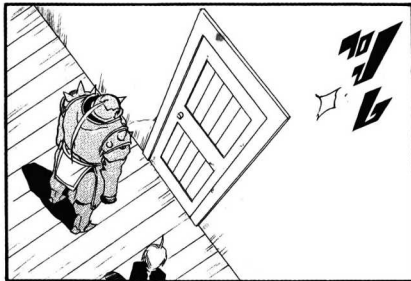
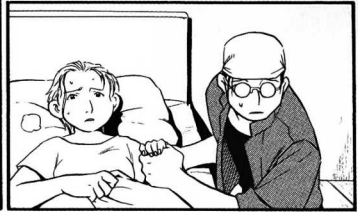
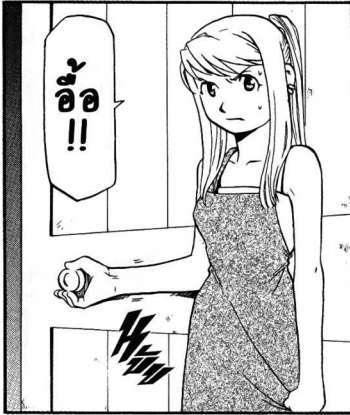
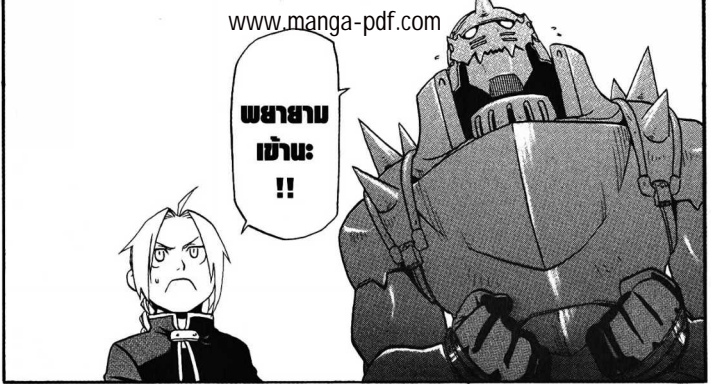
มา
เชื่
...

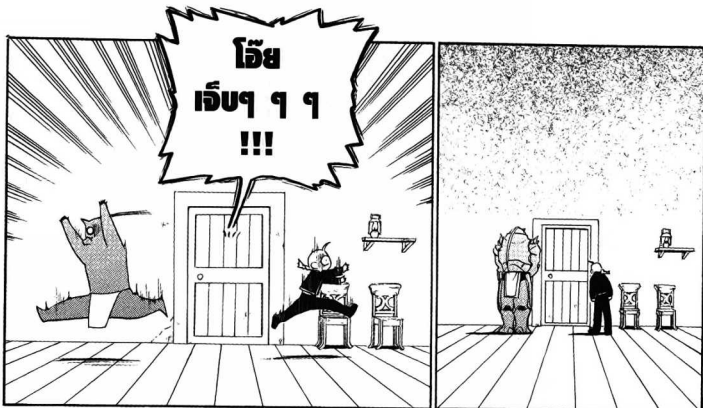
ทำไม
นี่ร้อน
...

ตอนนี้
เราต้องพึ่งพา
ความจำ
กับความกล้า
ของยัยนั่น
แล้ว!!

ปีก
ให้
ออก
สิ

ปีก
ให้
ออก

โธ้ย
เจ็บๆ ๆ ๆ
!!!

โธ้ย !!
เจ็บ !!

จะตาย
อยู่แล้ว !!

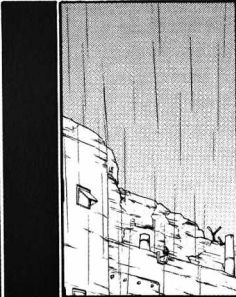
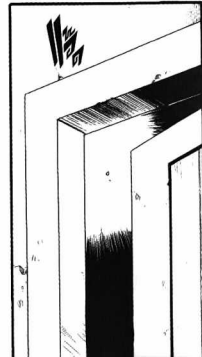
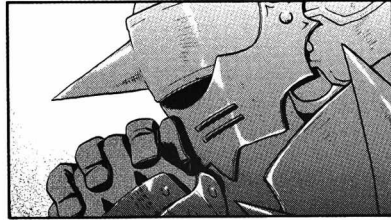
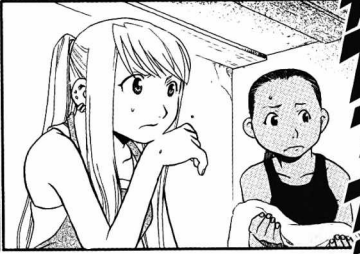
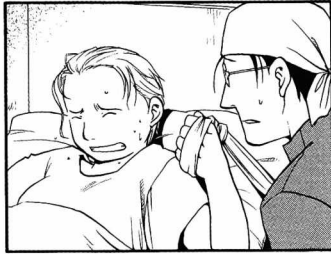
ทุเรศ
ชะมัด
...

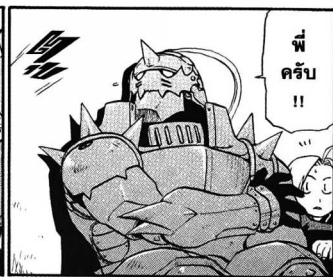
เวลา
แบบนี้
มันต้อง
ไอนั้น
สินะ
“อ้อเวอน
ต่อ
พระเจ้า”

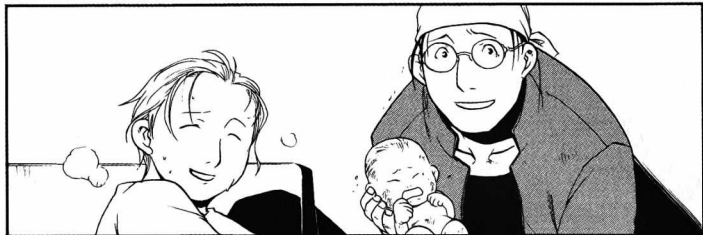
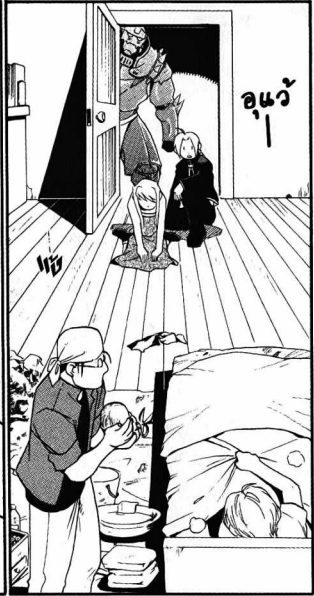
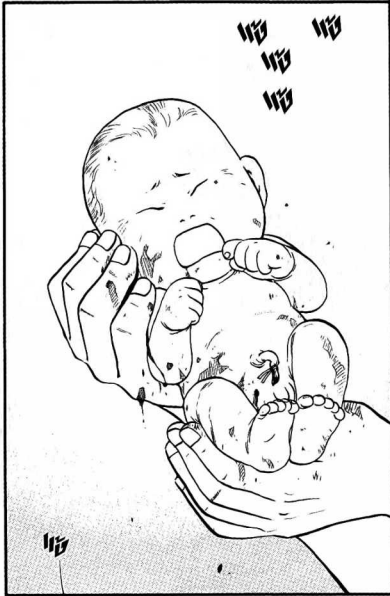

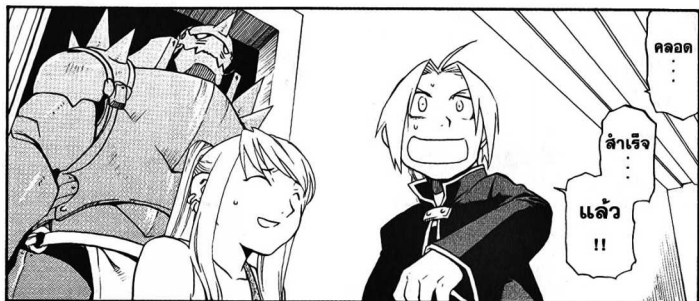
ทุเรศ
เป็นน้ำเลยและ
ตอนนี้ฉันนึกถึง
แต่คำว่า
“น่ากลัว”
อย่างเดียวเลย

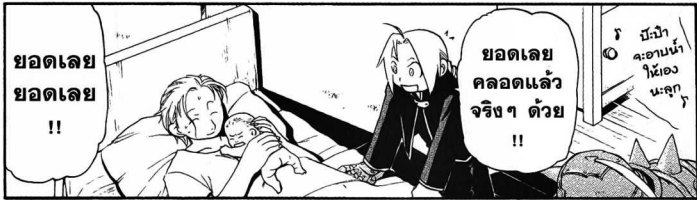
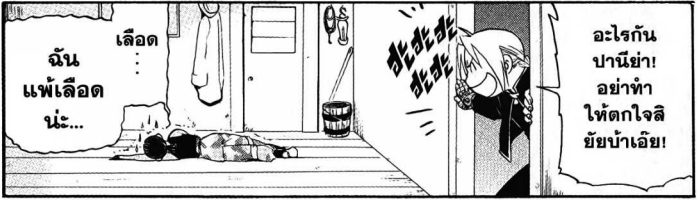
ผมก็
เหมือน
กัน

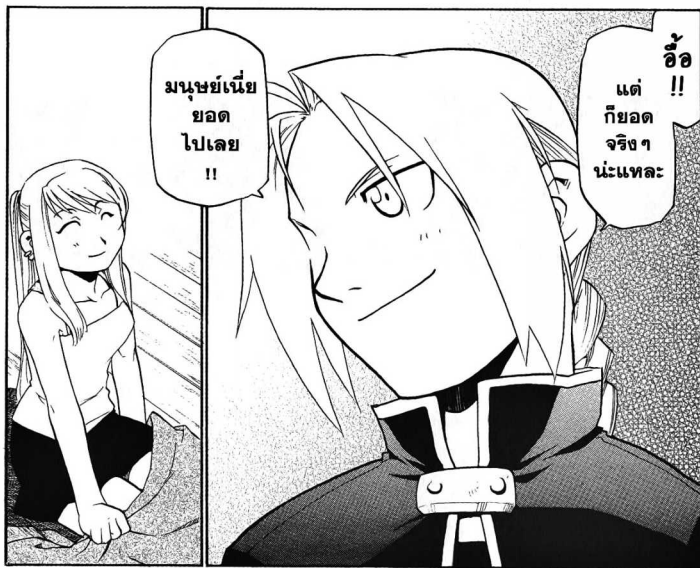
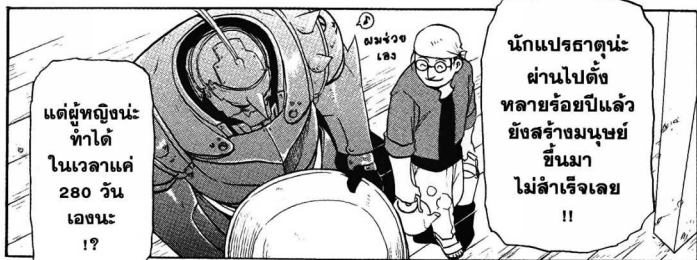

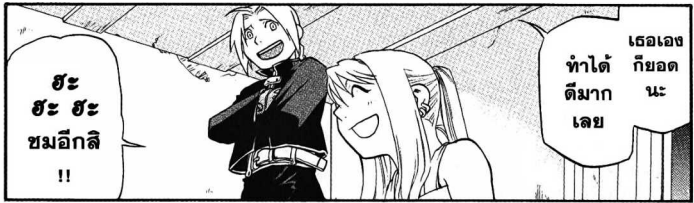

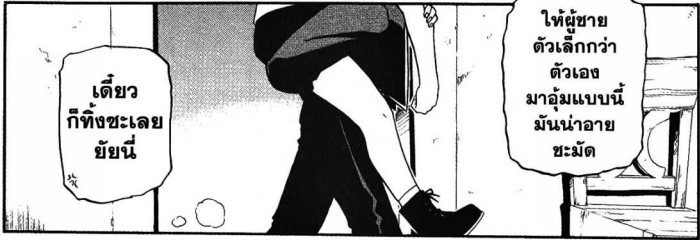

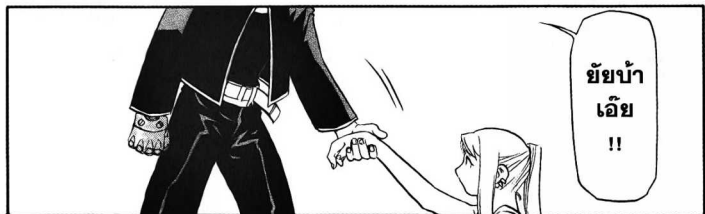
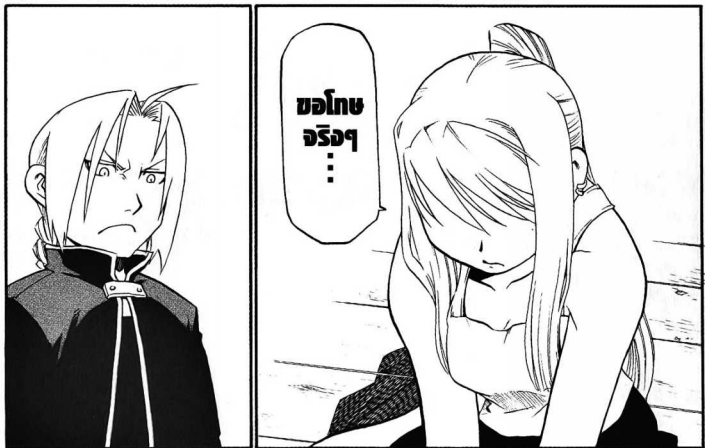

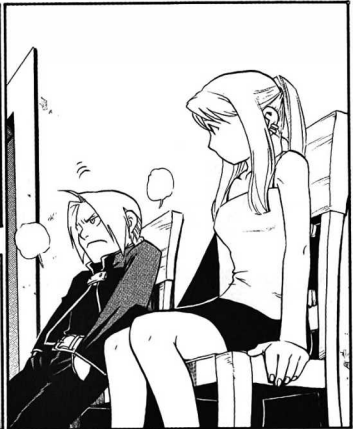

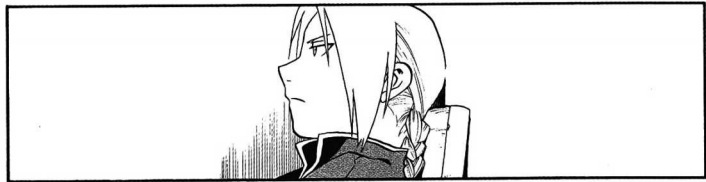

ขนาดอัล
ฉันยังไม่ยอม
ให้เห็น
เลยนะ

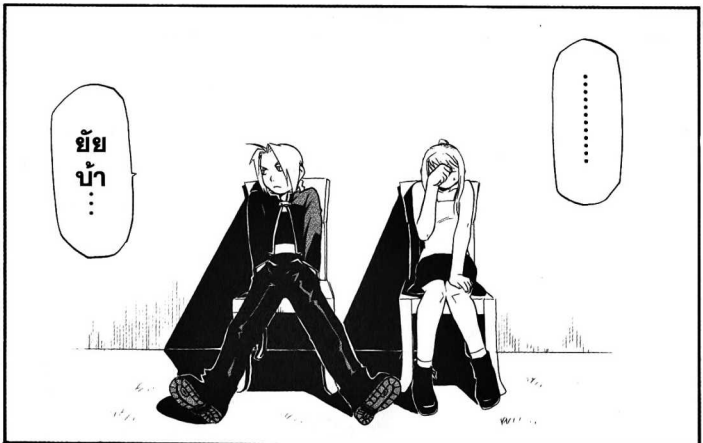
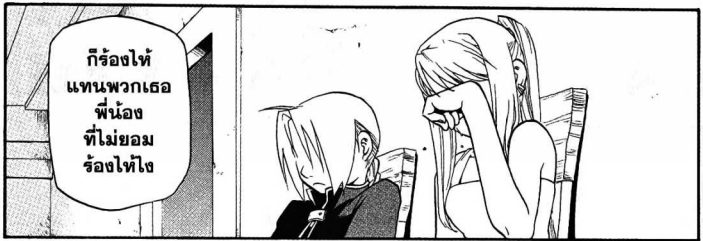
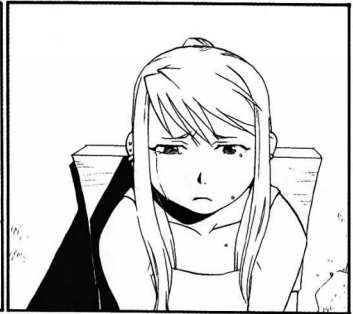
ทำไม
ล่ะ
?

เพื่อ
เตือนตัวเอง
และ
เตรียมใจ
ให้พร้อม

เลยทำให้
เป็นรูปร่าง
แบบนี้
แล้วพวก
เอาไว้

ก็ฉันนะ
มัน
ใจเสาะ
จะตายไป

คุณยาย
อยู่
คนเดียว
คงเหงา
แย่เลย
กลับไป
ให้ท่าน
หาย
ห่วง
เถอะ

เห็น
ไฉน
นั่นแล้ว
น่าจะเข้าใจ
ถึงความสุข
ที่ได้มีบ้าน
นะ

เธอนะ
กลับ
บ้านนอก
ไปซะเถอะ

ผิด
แล้ว
ละ

เพราะเห็นเข้า
นะแหละ
ถึงชี้ชี้
กลับไป
ไม่ได้

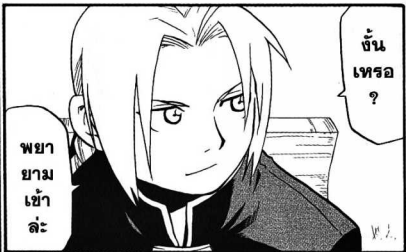
เพื่อ
ให้เอ็ด
ออก
เดินทาง
ได้อย่าง
หายห่วง

และ
เพื่อจะได้
ช่วย
พวกเขา
ได้

ฉันรู้ว่า
มันเป็นของ
ที่เอ็ดสลักไว้
ตอนที่
เผานบ้านทิ้ง

ฉันเอง
ก็ต้อง
เตรียมพร้อม
ให้เต็มที่
เหมือนกัน

พร้อม
อย่าตก
ผู้หนึ่ง
คือ

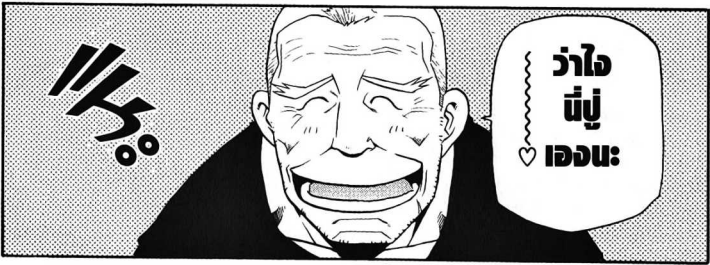
โหม
นะ!!

ฉัน
มือซ้าย
ก็โต

แล้วทำไม
ต้องใช่
มือขวา
ด้วยเล่า

หนวกหูंना!
ขออึดสักเปรี๊ยะ
แล้วจะยกโทษให้
เอานาฬิกา
คืนมานะ
ยัยหัวขโมย!

ไอ้ขโมย!
จะทำ
อะไรนะ
จู้ๆ ก็
!!

!!

ว่าไง
นี่ปู่
เองนะ

คุณ
หลังคลอด
ได้ดี
ทีเดียว

แข็งแรงดี
ทั้งแม่
ทั้งลูก
เลยครับ

โล่งอกไปที
ตอนแรก
ยังนึกอยู่เลยว่า
จะเป็นยังไง

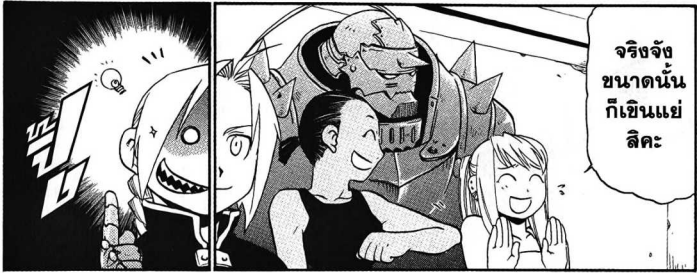

ผิดกับ
บุคลิก
เจ้าตัว
เลย

เพื่อหลาน
เต็มที
เลยแฮะ

นี่
หลานจับ
รีเนี่ย
น่ารัก
เป็นบ้า
!

จริงจัง
ขนาดนั้น
ก็เขินแะ
ลึคะ

เรื่อง
นี้

อื อื อื
อารมณ์ดี
แล้วนี่
ลองรับลูกศิษย์
ไว้สักคนดีไหม
?

ว่าไง
ท่าน
ประธาน
?

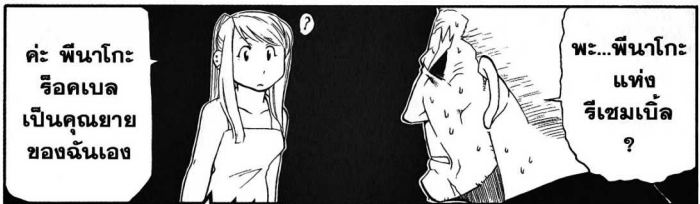
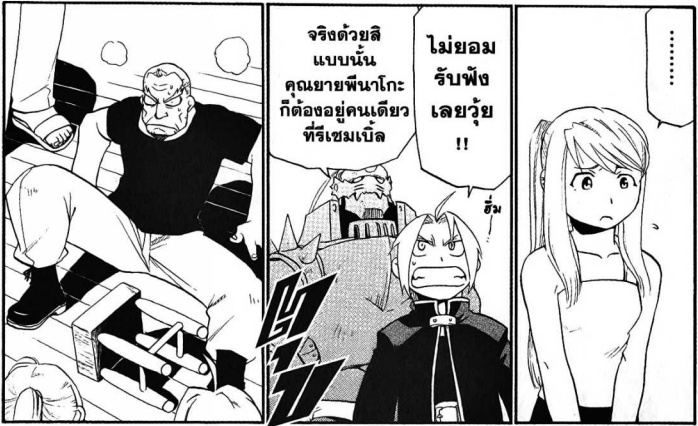

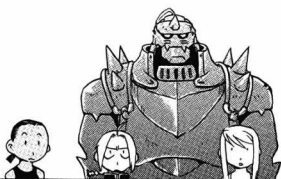
เด็กสาว ๆ นะ
ยิ่ง
น่าเป็นห่วง
ใหญ่เลย

นอกจากนี้
แม่หนูเอง
ก็มีครอบครัว
รออยู่ที่บ้าน

รบกวน
ให้ช่วย
ทำคลอดก็จริง
แต่มันก็
คนละเรื่อง
กัน

ฉัน
ไม่รับ
ลูกศิษย์
หรอก

แค่นี้ก็
ก็สยอง
แล้ว
แม่เสื้อ
สาว
แห่ง
รีเซมเบิล
คนนั้น...
!!

หลาน
ของ
พินาโกะ
รีอคเบล
...

ใคร
นี่
!?

ถ้าตาม:
มันสะกิด
แผลเก่า:
!!

เฮ้อ...
มีอะไร
กับ
คุณชาย...

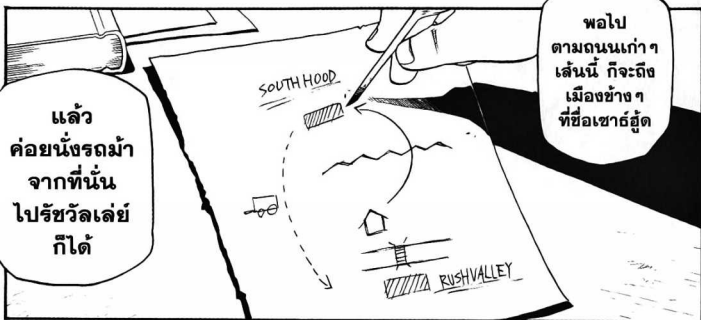

ฉันไม่รับลูกศิษย์
แต่ถ้าเป็นหลาน
ของผู้หญิงคนนั้น
จะไม่สนก็ใช่ที่

อะ
แฮ่ม

ยัง
ใจ
ก็เดอะ
!!

แล้ว
ค่อยนั่งรถม้า
จากที่นั่น
ไปริชวัลเลย์
ก็ได้

พอไป
ตามถนนเก่าๆ
เส้นนี้ ก็จะได้
เมืองข้างๆ
ที่ชื่อเซาธฮูด

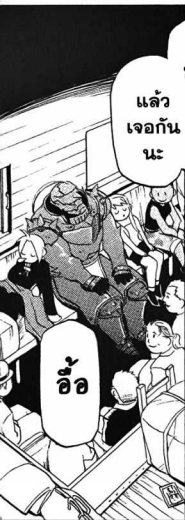
ห่อ
เที่ยว
เลย
แฮะ

ต้องเดิน
ลัดเลาะ
ภูเขา
อีกแล้ว
ริเนย์

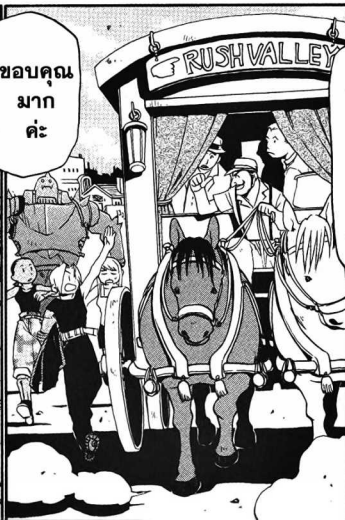

อ้อ
เข้าใจ
แล้ว
YOU
คุณ

ฝากบอกคน
ในเมือง
ให้มาช่วย
ซ่อมสะพาน
แขวน
ให้ทัน

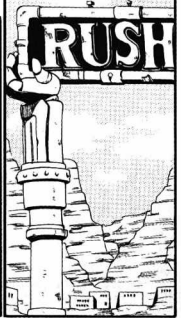
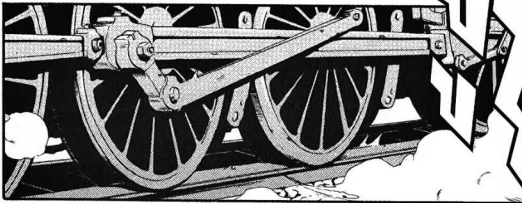

ขอบคุณ
แล้ว
เจอกัน
นะ

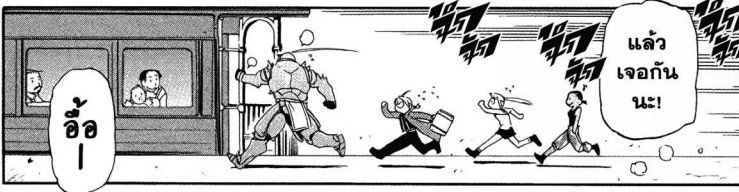
ฝีมือดีมาก
แถมยัง
บอกว่า
กำลัง
ต้องการ
ลูกมือด้วย

พอไปถึง
ดินเขาแล้ว
ให้ตามหา
ช่างที่ชื่อ
กาฟิล

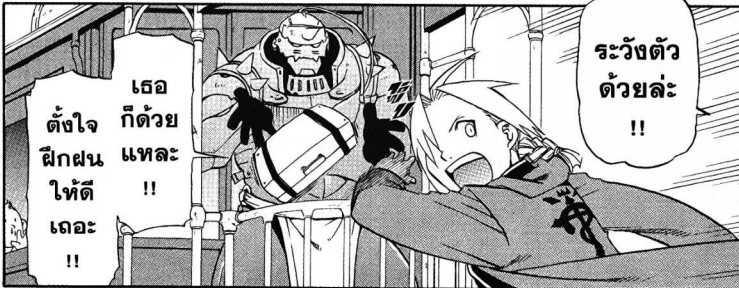
ช่วย
ละสิ!
รถไฟ
จะออก
แล้ว

อัล
วิ่งเร็ว
!!

อ้อ
!

แล้ว
เจอกัน
นะ!

ตั้งใจ
ฝึกฝน
ให้ดี
เถอะ
!!

เธอ
ก็ด้วย
แหละ
!!

ระวังตัว
ด้วยละ
!!

ปัง !!

เธอนะ
ไม่ต้อง
มาพูด
เลย!!

คุณยาย
เป็นห่วง
อยู่นะ !!
โทร
ไปหา
แก
ด้วยละ !!

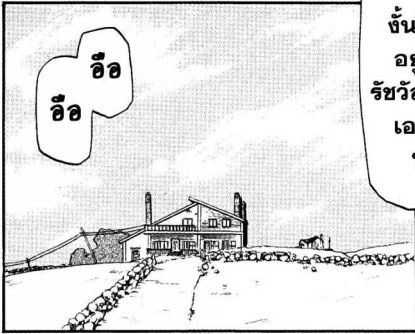

วางใจ
ได้เลย
จ้า !!

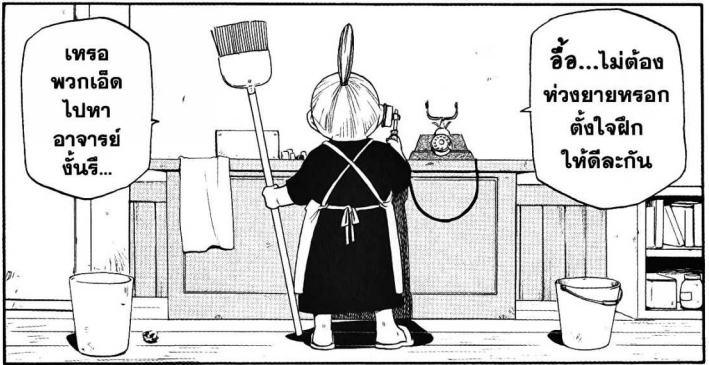
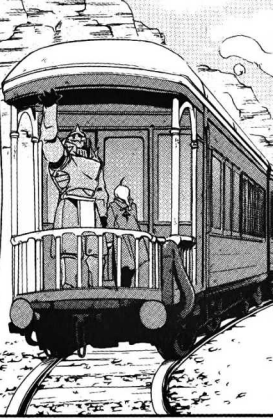
ขโมยเทคนิค
จากตาลงนั้น
ให้ดีละ
เจอกันคราวหน้า
ช่วยติดของเจ๋ง ๆ
ให้บ้างนะ !!

ฮะ
ฮะ
ฮะ

อ้อ
อ้อ

จันรี...
อยู่ที่
รัชวัลเลย์
เองรี
?

เทร
พวกเ
ไปหา
อาจารย์
จันรี...

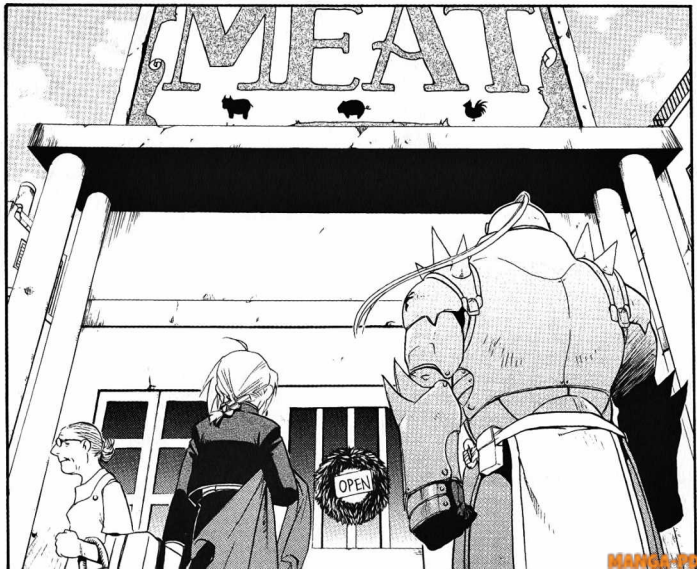
อ้อ...ไม่ต้อง
ห่วงขยายหรือ
ตั้งใจฝึก
ให้ดีละกัน

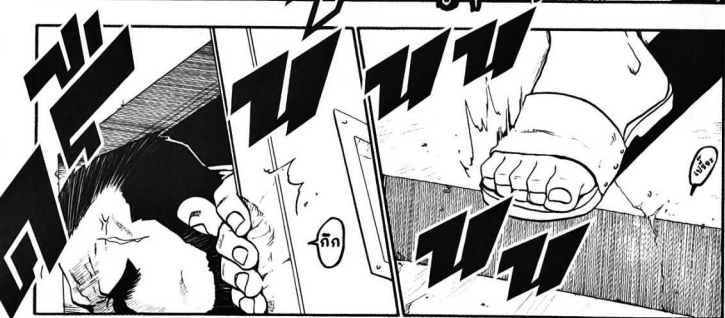
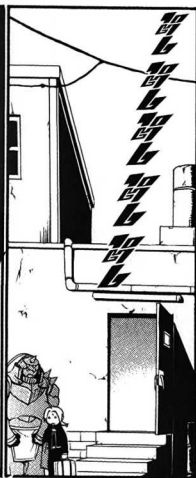
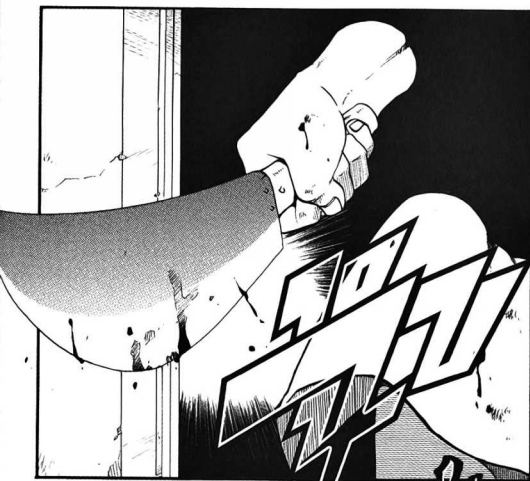
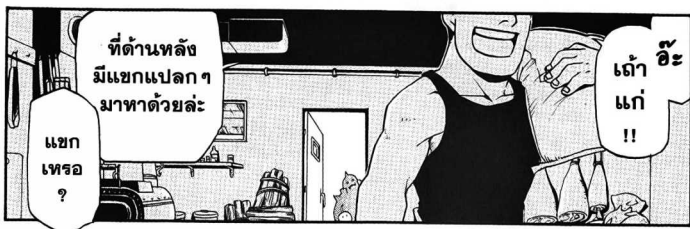
อ้อ
เท่านั้น
รักษาตัว
ด้วยละ

พวกนี้
อยู่ไม่ติดที่
เลย
จริงจังจริง

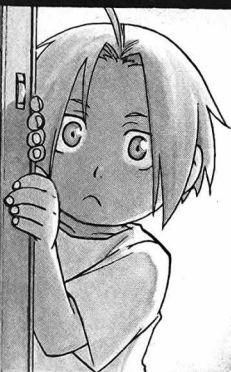

พอรีอพื้น
ความทรงจำที่โร
ลิ่งแรกที่จะเห็น
ก็คือภาพ
ของหมอนั้น
ตอนกำลัง
ชลุกอยู่ใน
ห้องทำงาน

เราแทบ
ไม่เคยมี
ความทรงจำ
เลยว่า
นักเล่นแร่
แปรธาตุ
อย่างหมอนั้น
ทำอะไรที่สม
กับการเป็น
พ่อคนบ้าง

หลังจากนั้น
ไม่นาน
แม้มก็
ล้มป่วย
ก่อนจะ
ตายไป

วันที่หมอนั้น
ไปจากบ้าน
ถึงจะถามเหตุผลยังไง
แม้มก็หัวเราะอย่างเศร้า ๆ
พูดแค่ว่า
“มันเป็นเรื่อง
ที่ช่วยไม่ได้”
เราก็คือว่าท่าน
แอบร้องไห้อยู่

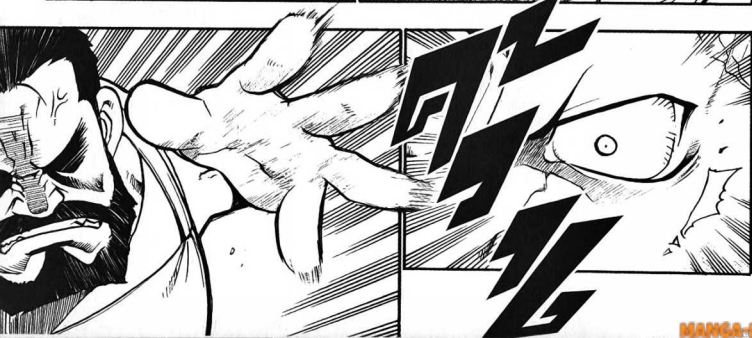
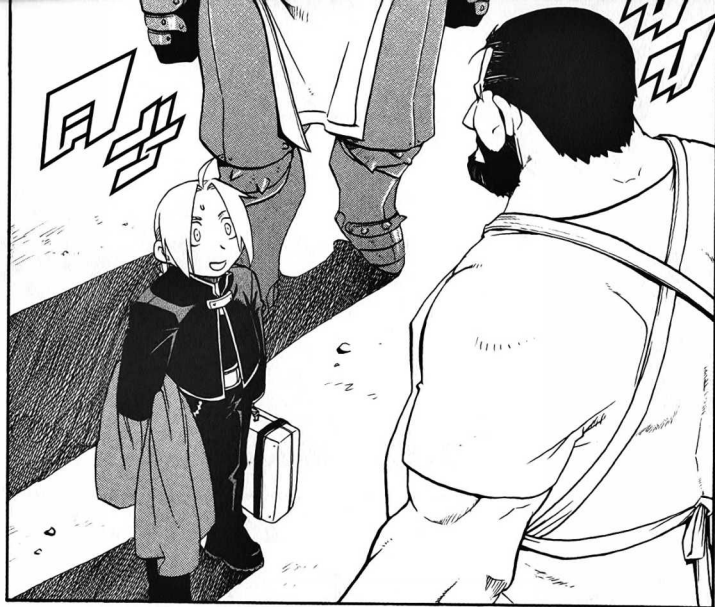
ตอนที่ 20

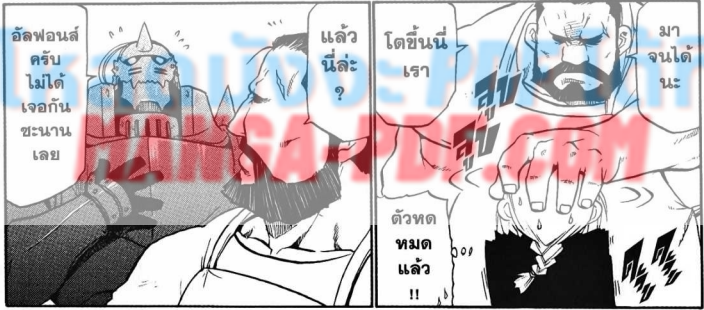
ความหวาดกลัวของอาจารย์

FULLMETAL
ALCHEMIST

ครับ

เมสัน
ฝากร้าน
แป็บนึ่ง
นะ

มา
ทางนี้
เลย

นี่ อีสมี
เจ้าเปี้ยก
เอลริค
สองพี่น้อง
มาหาแน่

สบายดี
อยู่หรอก
แต่ก็ยังมี
กระเสาะกระแสะ
ตามเคย

ร่างกาย
อาจารย์
เป็นยังไร
บ้างครับ ?

สงสัย
ร่างกาย
จะแย้มลง
ละมั้ง
?

อาจารย์
ไม่ค่อยสบาย
รีเปล่านะ
ถึงต้องนอน

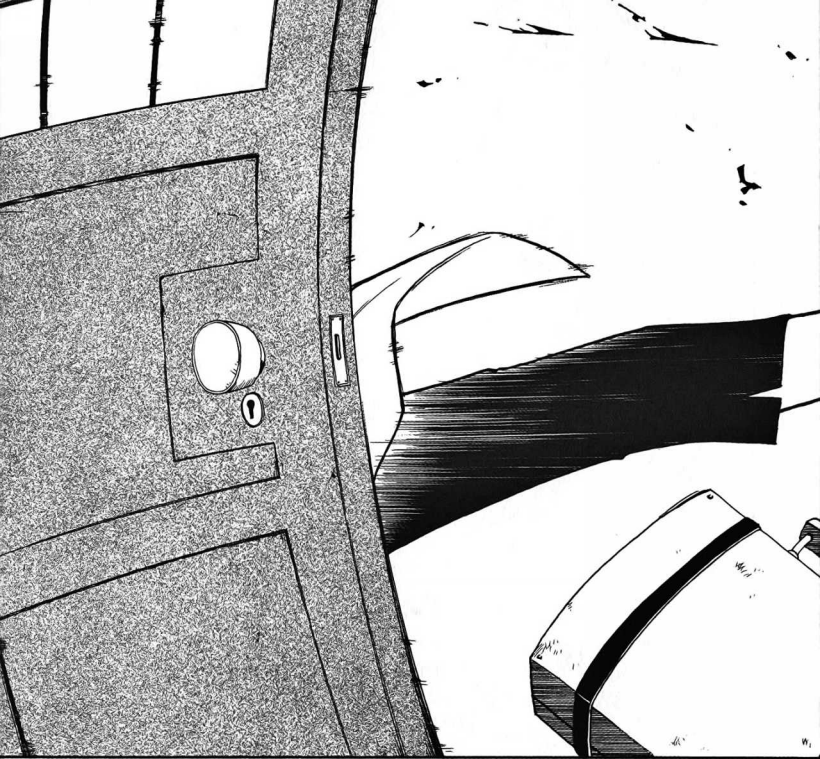
ไม่
เป็นไร
?

วันนี้
สภาพ
ร่างกาย
กำลังดี
เลย

ลูก
ไหว
ไหม
?

เอ็ด
กับอัล
นะรี
?

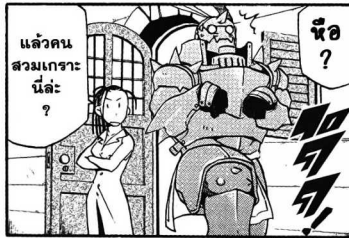

เห็นว่า
ลดตัว
ลงไปเป็น
สุนัขรับใช้
กองทัพ
สินะ
?

หา
?

แล้วคุณ
สวมเกราะ
นี่ละ
?

หือ
?

ไม่ไหว
มั้ง
อิสึมิ

พูดอะไร
ชะงักสิ
!!

นิวเนซซ์

อัล
!!
โตขึ้น
เยอะ
เลย
นี่นา
!!

อะ...อะ...
อัลฟอนส์
อาจารย์ น้องชาย
เอ่อ... นองชาย
คือ คริบ
แบบว่า...

ฟด
ฟด
ฟด

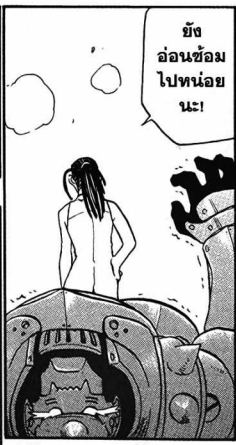
รู้สึก
อาจารย์
จะไม่เปลี่ยน
ไปเลย
นะครับ

เอ?
?

พูด
อะไร
นะ
!?

อาจารย์
ไม่ค่อยสบาย
ไม่ใช่หรือครับ
?

ยัง
อ่อนซ้อม
ไปหน่อย
นะ!

ก็เพราะ
พวกเธอ
ถ่อมมาตั้งไกล
นะแหละ
ถึงได้ทำ
แบบนี้

ทิน
นิก
ปราชญ์
เหรอ
?

ก็แค่
อยากเอาไว้
ประดับ
ความรู้
นะคะครับ

จะค้นคว้า
ของที่มีอยู่
แต่ใน
ตำนานนั้น
ไปทำไมกัน
?

คิดว่า
ถ้าเป็น
อาจารย์
น่าจะพอรู้
นะคะครับ

ทิน
นิก
ปราชญ์
...

ฉันนะ
ไม่สนใจ
เรื่อง
ทินนั้น
หรอก

อ้อ...
ผู้ชาย
คนนั้น
เอ...
รู้สึก
...

จะว่าไป
ตอนที่เราเดินทาง
ไปเซ็นทรัล
ครั้งก่อน
ก็เจอนักแปรธาตุ
ที่รู้เรื่องทินนั้น
ละเอียดนี่นา

ตัว
ค่อนข้างสูง
ที่เตี้ยว
ผมสีทอง
สวมแว่นตา
แล้วก็ไว้เครา
ด้วย

เป็นคน
แบบไหน
รีครับ
!?

เป็น
หนุ่ม
หล่อเจิด
ที่เตี้ยว

อายุ
ดูไม่ค่อย
รู้หรอก
แต่ก็

ไม่เอาล่ะ!
คุณนะ
หล่อกว่า
อยู่แล้ว!

คน
รู้จัก
เหรอ
?

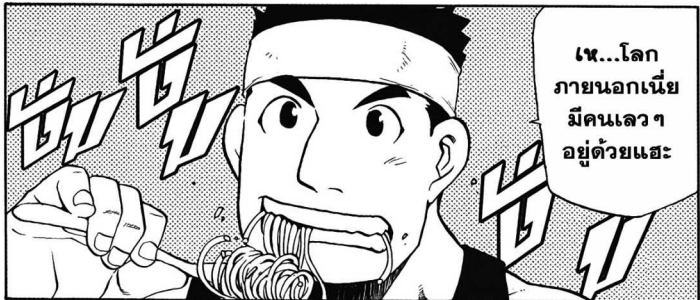
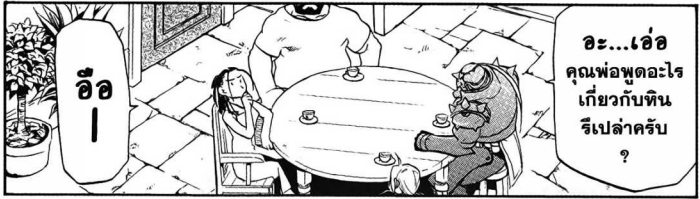

ยังมี
ชีวิต
อยู่
รี
เนี่ย
?

จะชื่อ
“โฮเอน
โฮม”
ละมัง

อาจารย์
ก็ไม่มีลูก
นี่เนอะ

จงภูมิใจ
กับชีวิต
ของตัวเอง
เถอะนะ

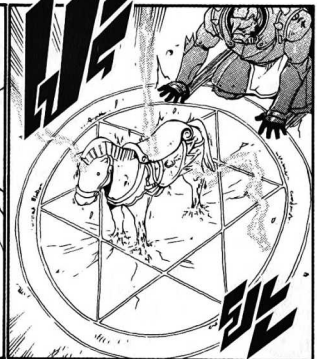
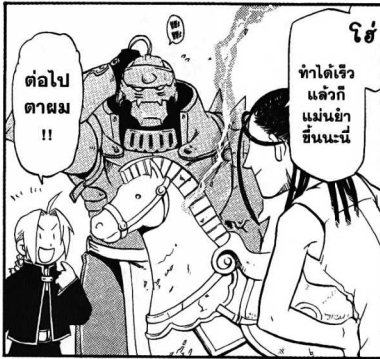
จะว่าไป
แล้ว...

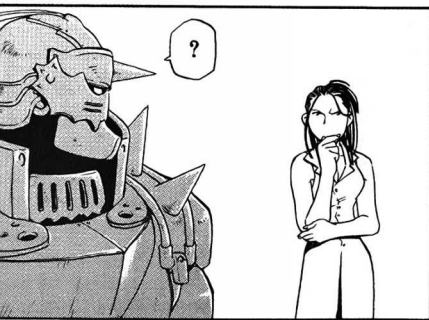
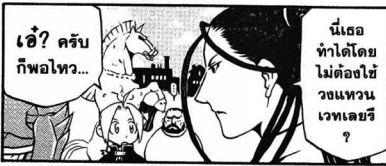

เอ็ด
เวิร์ด
คุง
!!

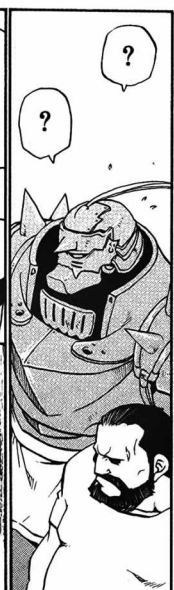
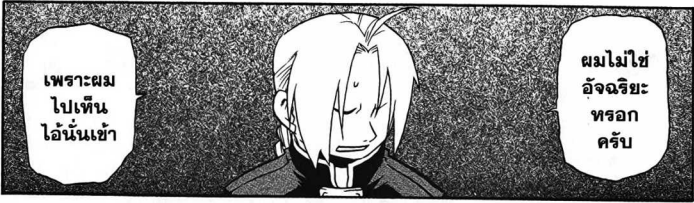

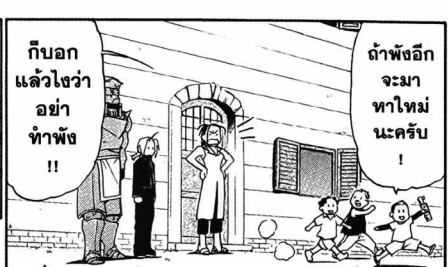
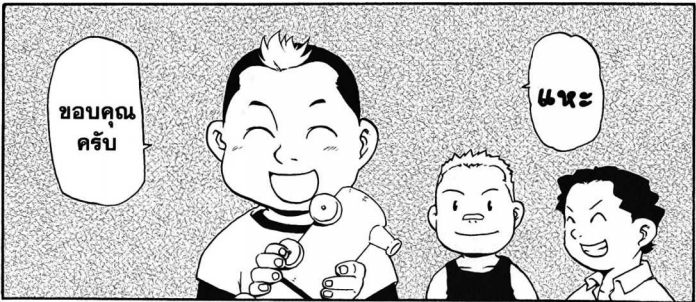
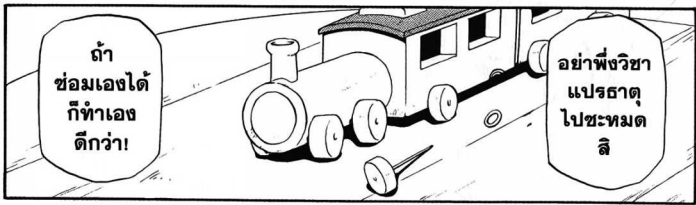

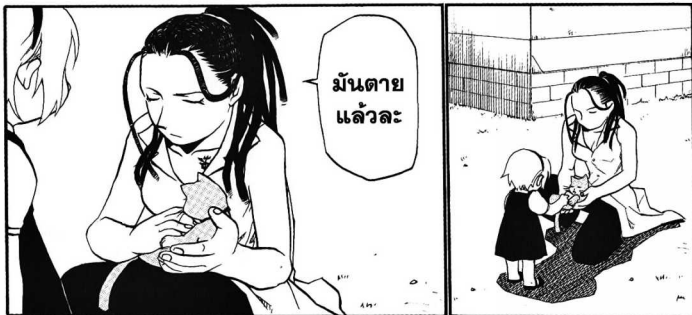
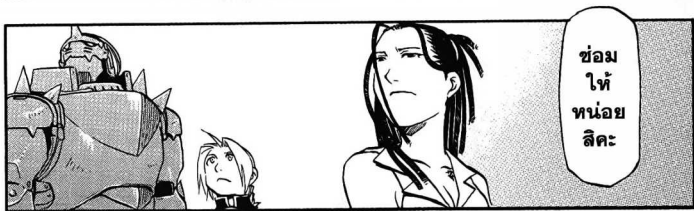
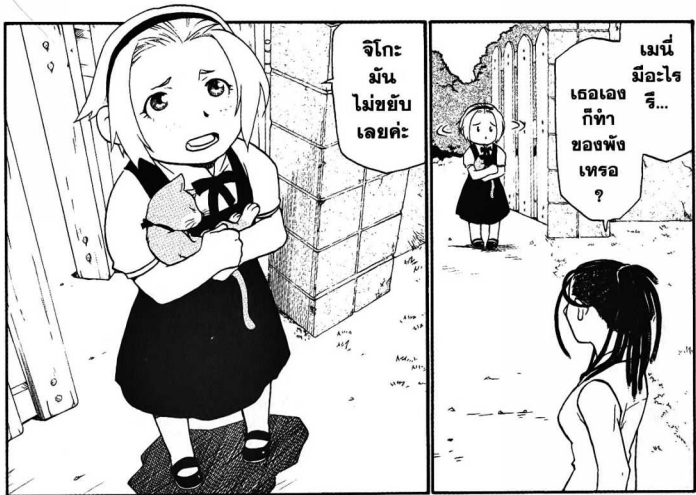

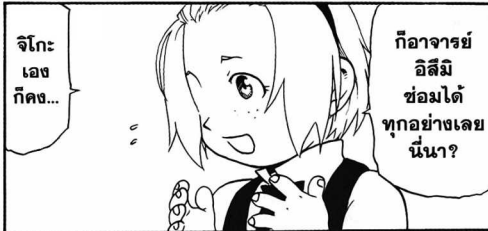

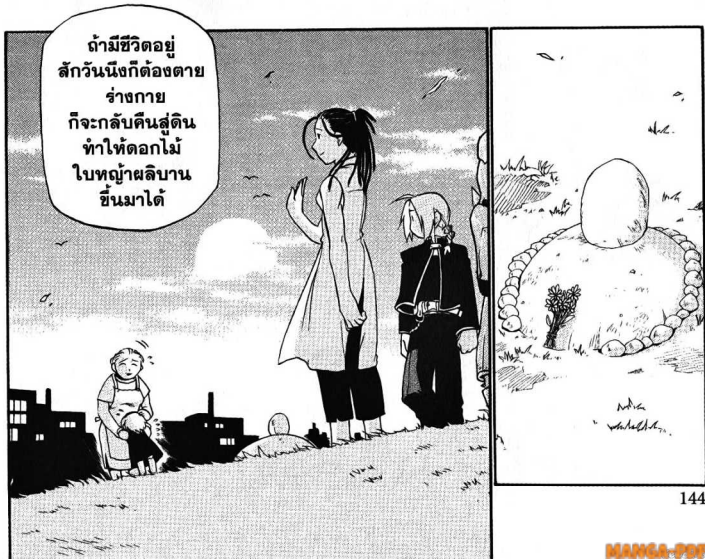
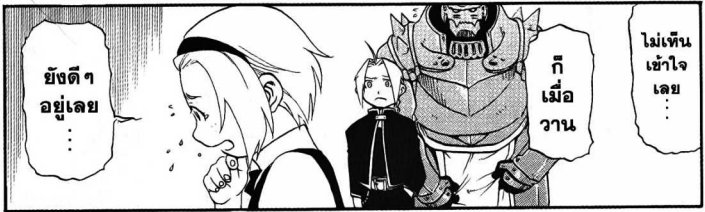

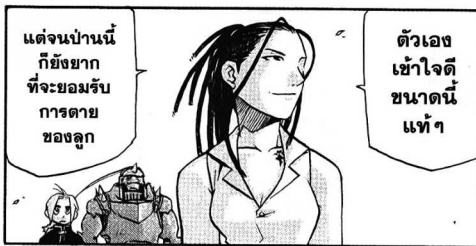

แต่จนปานนี้
ก็ยังยาก
ที่จะยอมรับ
การตาย
ของลูก

ตัวเอง
เข้าใจดี
ขนาดนี้
แท้ๆ

วิญญาณ
จะคงอยู่ในจิตใจ
ของผู้คน
รอบข้าง
ในรูปของ
“ความนึกคิด”

เคยคิด
จะคืนชีพ
ให้คนตาย
บ้างไหมครับ
?

อาจารย์
...
ชีวิตนะ
...

ทุกสิ่ง
ในโลก
ต่างมี
การหมุน
เวียน
ชีวิต
คน
เอง
ก็เช่น
กัน

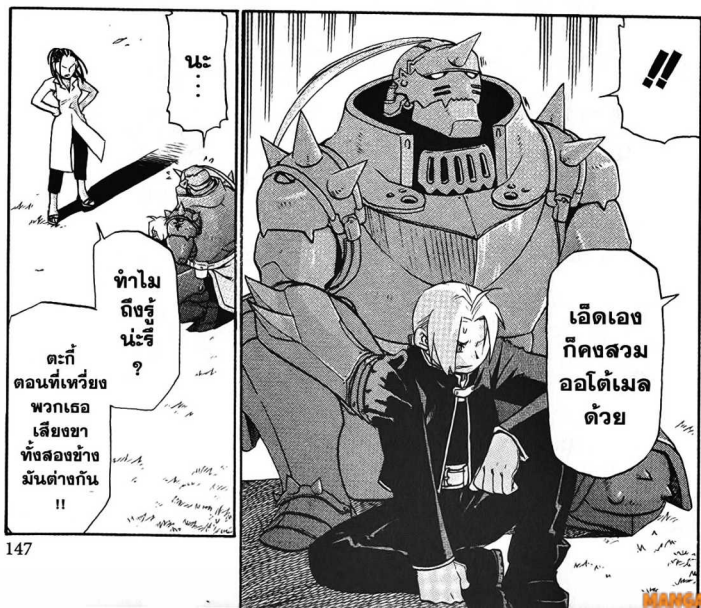
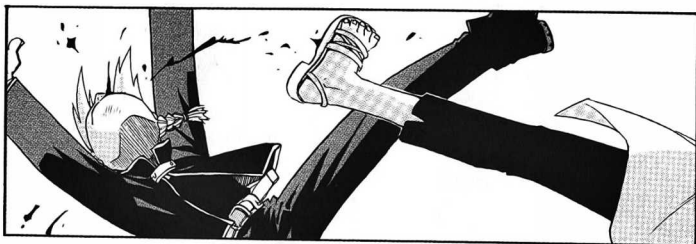
เคย
คิด

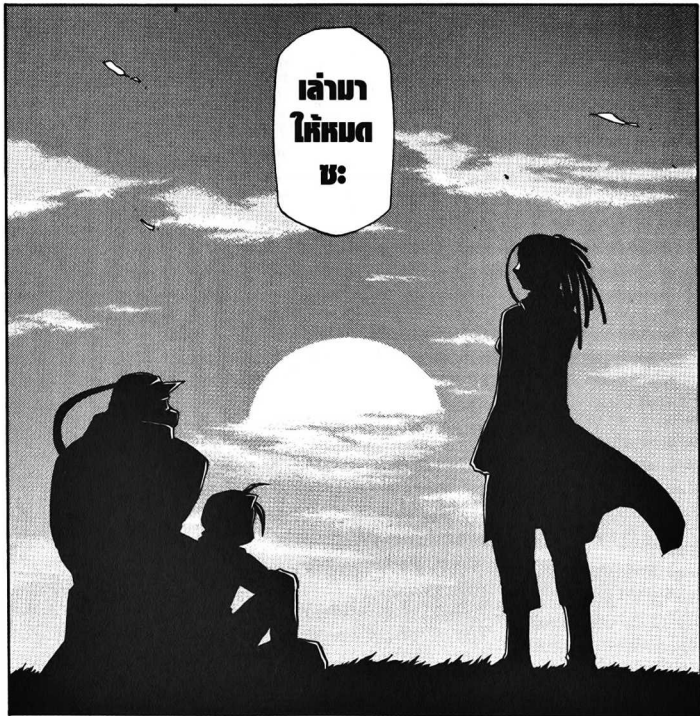

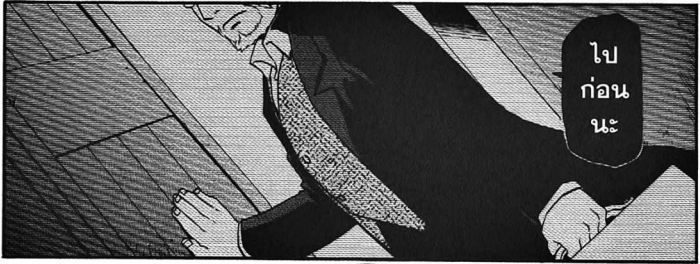
เดอเคยคิดไหม
ว่าเป็นสนับรับใช้
กองทัพ
มันก็ดีนะ
?

เอ็ด

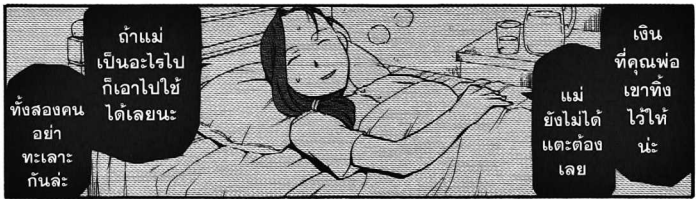

เล่ามา
ให้หมด
ซะ

เกิด
อะไร
ขึ้น
?

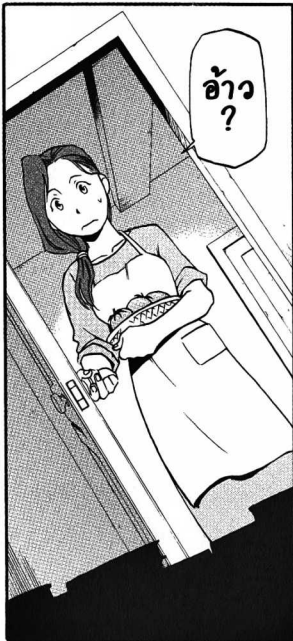
จะเริ่มเล่า
จาก
ตรงไหน
ก่อนดีนะ
?

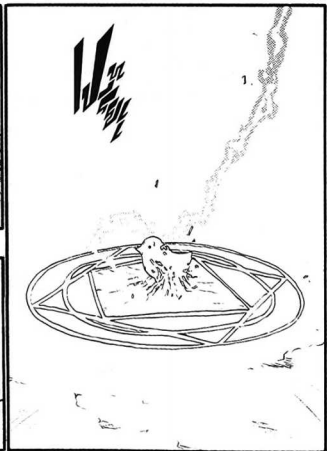
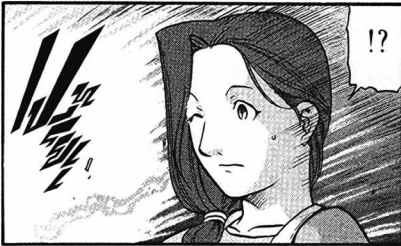
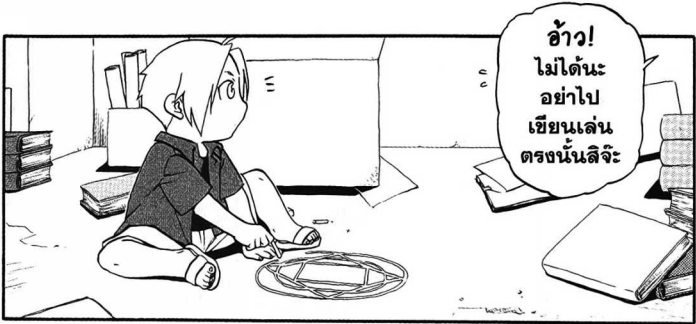

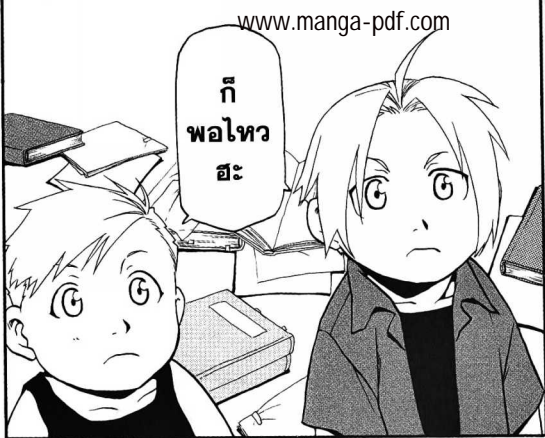
ตอนที่ 21

ความลับของเราสองคน

ฮิป
เอ็ด

ก็พอไหวอะ

ที่ว่าเขียนขึ้นเอง...

นี่พวกลูกเข้าใจของยากๆแบบนี้ด้วยหรือนะ!?

ชิน นักแปรธาตุที่อื่นมาได้ยินเข้า มีหวังเป็นลมแน่

ไม่ใช่หรอกจะ! ยอดมากเลยละ!

มันเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำหรืออะ?

มันเป็นเรื่องง่าย ๆ

แม่อยากเอาไปอวดทุกคนจังเลย

สมกับเป็นลูกของคุณพ่อ

แต่
แม่
ก็ขม
พวก
เรา

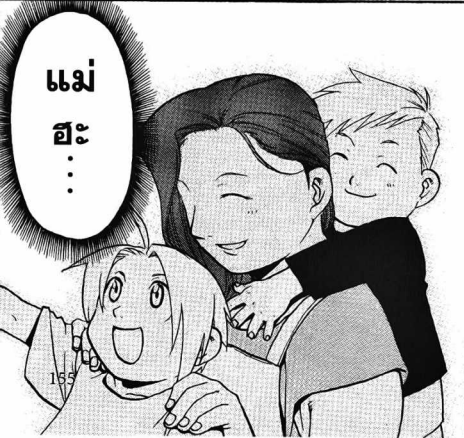
พวกผม
ถูกชักนำเข้าไป
หาวิชา
แปรรูป
เพราะดีใจ
กับเรื่องแค่นั้น

แม่
...

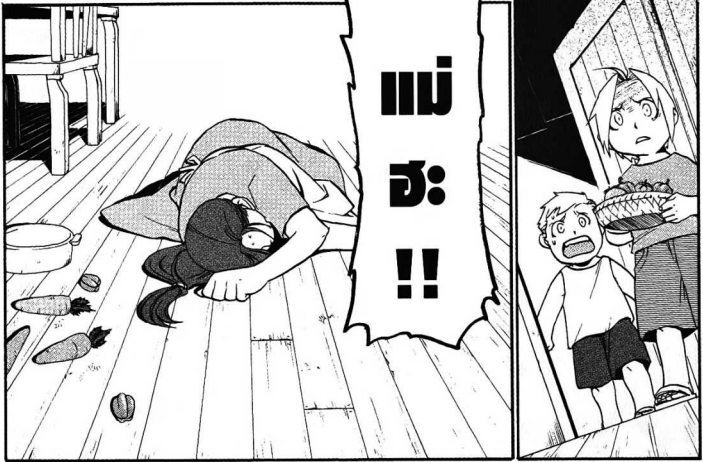
แม่
อะ
...

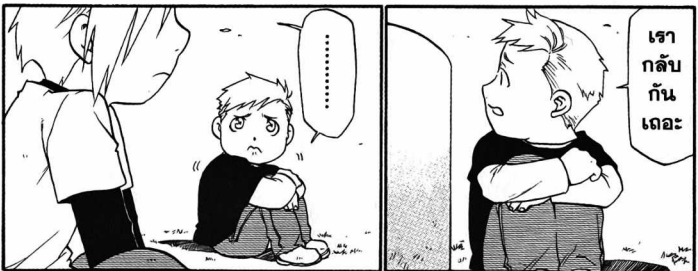
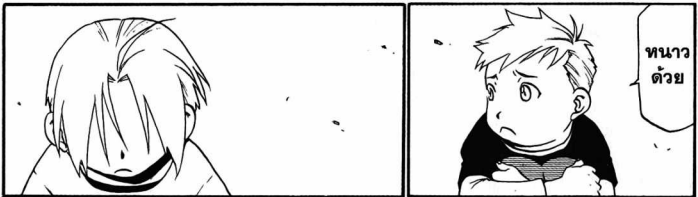
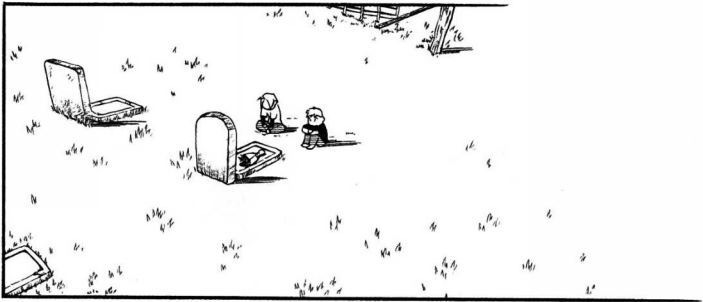

แม่
อะ
...

แม่
อะ
...

อ้อ
ผมเอง
ก็เคยอ่านมา
เหมือนกัน

มนุษย์นี่
ประกอบขึ้น
ด้วยวิญญาณ
จิตใจ
และร่างเนื้อ

ในหนังสือ
วิชา
แปรธาตุ
มีพูดถึง
โฮมุนคลัส
ไว้ด้วย

รู้กัน
แค่
สองคน
นะ

เพราะ
ฉัน
...

ไม่เคย
สงสัย
อะไรเลย
เกี่ยวกับ
การสร้าง
มนุษย์

ก็แค่
อยาก
จะเห็น
ใบหน้า
ยิ้มแย้ม
ของคุณแม่
อีกสักครั้ง

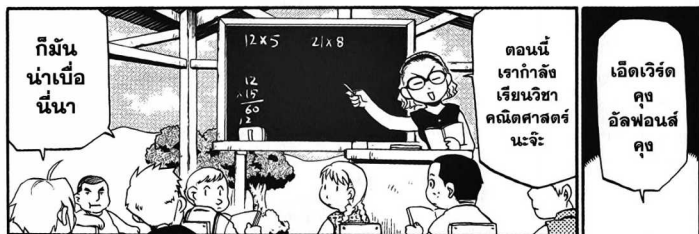

จะช่วย
ให้แม่
ฟื้นขึ้นมา
ได้รึเปล่า
นะ
?

อ้อ

แต่มัน
เขียนไว้ว่า
การสร้าง
มนุษย์
เป็นสิ่ง
ต้องห้าม

4:15 เป็น 6:15 นี้อ

ทิน
นักปราชญ์
แห่งทะเล
ทราย
ตะวันออก
นี่รี?

ยัง
ไม่เคยมีใคร
ทำสำเร็จ
เลยด้วย
คงเป็น
การหลอมน
ที่อันตราย
ละมัง?

อย่างที่ว่า
ทำเอา
ประเทศ
ล่มสลาย
ภายใน
คืนเดียว
นั่นใจ...

เรื่อง
แบบนั้น
มันก็แค่
นิทาน
ละน่า

นั่น
แหละ?

คิดจะ
สร้างมนุษย์
ที่สมบูรณ์แบบ
ชาวเมือง
ก็เลยต้อง
โดนลูกหลง
ไปด้วย

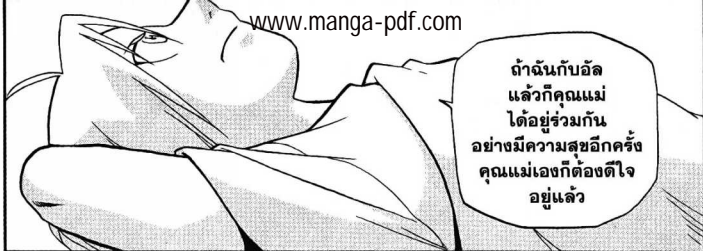
งั้น
นั่นล่ะ
?

ระหว่างหลอมน
มีแมลงวัน
บินเข้ามา
ก็เลยกลายเป็น
มนุษย์แมลงวัน
ไปเลย

นั่นมัน
หนังที่เคยดู
คราวก่อน
นี่

ถ้าคืนชีพ
คนตายได้ละก็
ทุกคนต้อง
มีความสุข
แหงอยู่แล้ว
นี่นา

ผู้ใหญ่
น่าจะ
ต้องเห็นว่า
ตัวเองทำไม่ได้
ก็เลยห้ามเอาไว้
นั่นา เลย

ถ้าฉันกับอัล
แล้วก็คุณแม่
ได้อยู่ร่วมกัน
อย่างมีความสุขอีกครั้ง
คุณแม่เองก็ต้องดีใจ
อยู่แล้ว

ถ้าคุณพ่อ
อยู่ละก็
จะสอนวิชา
แปรธาตุให้
รีเปล่าน่า

นี่...ลำพัง
ความรู้ของ
พวกเรา
คงไม่ไหว
ละมัง

ขนาดเป็น
อย่างนั้นแล้ว
ยังไม่ยอม
กลับมา
ร่วมงานศพ
เลย

คุณแม่
ต้องทำงาน
อย่างลำบาก
ตามลำพัง
เพื่อเลี้ยงดูพวกเรา
จนป่วย!

ห้าม
พูดถึง
เจ้านั้น
อีกนะ
!
ออก
จากบ้านไป
ตามใจชอบ
ทำให้คุณแม่
ต้องร้องไห้
!!

แต่ว่า
การเรียนรู้อ
เอาเอง
มันก็ถึงขีดสุด
แล้ว

오오
...

ไม่ทันแล้ว
เทกระเจาด
มันทิ้งรด
เลย
!!

ไป
เอาติน
มาอีก
!!

เฮ้อ
อายุมาตั้ง
60 ปีแล้ว
เพิ่งเคยเจอ
ฝนทำใหญ่
ขนาดนี้

รีบ
หนีขึ้น
เนินสูงๆ
เร็ว!

ท่านบ
กัน
จะพัง
แล้ว
!!

โอ้
เว๊ย
!

รีบอพยพ
กันดีกว่า
มั่ง
!!

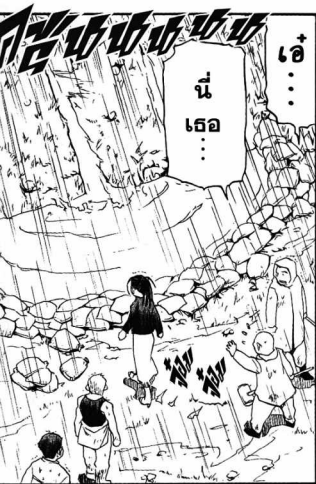
ไม่ไหว!
ข้างหน้า
เอ็ง
ก็พัง
หมดแล้ว
!!

อะ...
อือ

พี
ครับ
!!

มัวทำ
อะไรอยู่
ตรงนี้
เล่า
ชะทีสิ
!!

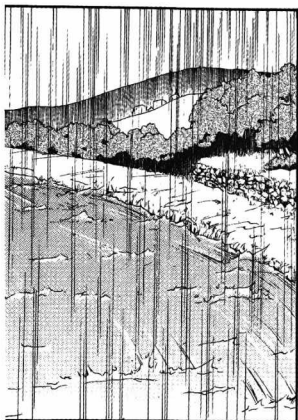
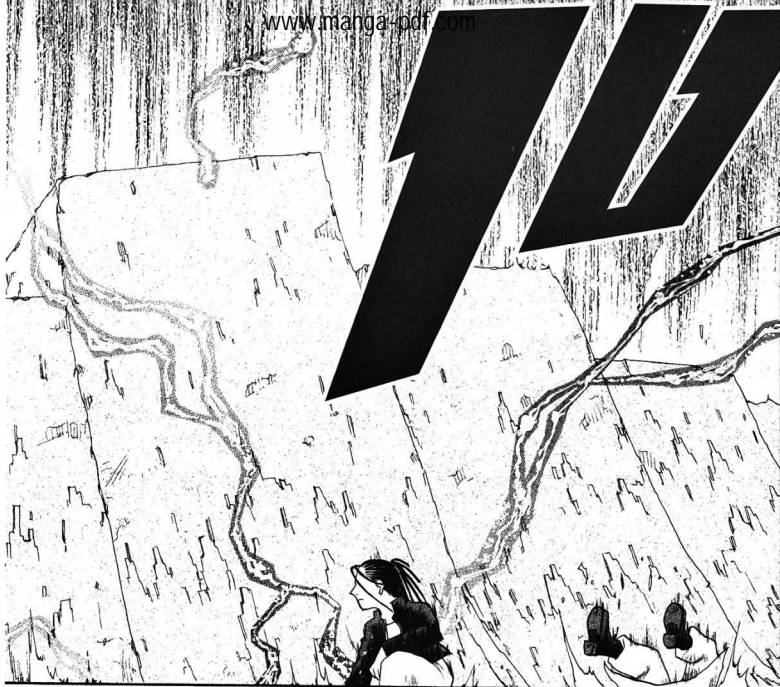
นี่
เธอ...
เอี...
...

ที่นี่
มันจวน
จะพัง...

ฉัน
ต่างหาก
ที่ต้องพูด
แบบนี้
!!

มัน
อันตรายนะ
ถอยไป
ก่อนเถอะ
คะ

แล้วก็มา
ติดแหง็กอยู่
เพราะ
ฝนตกหนัก
แต่ก็คิดแล้ว
ที่ท่าบระโยชน
ให้ได้

เราแต่
มาเที่ยว
ที่นี่กัน
นะค่ะ

แห่ม...
ช่วย
พวกเรา
ได้มาก
จริงๆ

นี่
สามี
ฉัน
ซิก

ก็แค่
ภรรยา
เจ้าของ
ร้าน
ขาย
เนื้อ
อิสึมิ
เคอร์ติส
ค่ะ

อ้อ!
นี่เธอเป็น
นักแปรธาตุ
ของทางการ
รีเปล่านะ

เป็นวิชา
แปรธาตุ
ที่สุดยอด
เลยละ
!!

อ้อ

อ้อ!!

เห?
มาจาก
ดาบลิส
ชั้นรี

คุณ
สามีนี้
ทำไมจะ
ดีเลย!

ทั้ง
สามี
กับ
เมีย
ดี
เลย
สินะ

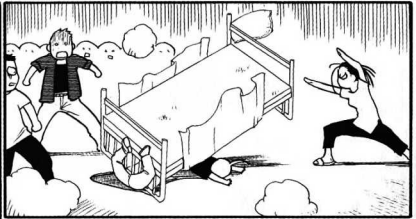
คุณบ้างครับ!
รับพวกเรา
เป็นลูกศิษย์
ด้วยเถอะ:
!!

พวกเราเอง
ก็พอใช้วิชา
แปรรูปได้
นิดหน่อย
หรอกครับ

นี่!
อะไรของ
พวกเธอ
นะ
จู้ๆ ก็...

แต่เรา
อยากจะ
เก่งขึ้น
กว่านี้!
เพราะฉัน...

รับพวกเรา
เป็นลูกศิษย์
ด้วย
เถอะครับ
พี่สาว

ตะกี้
ได้ยินแว่วๆ มั้ง
ว่าคุณป่า
ไหนลอง
พูดอีกทีสิ
?

ขอแก่น
นิดนึง
ครับ

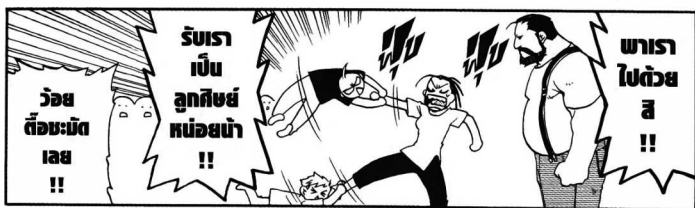
แถมยังมีงาน
ที่ร้านด้วย
เดี๋ยวก็ต้องกลับ
รีบไปที่ตบาลิส
แล้ว

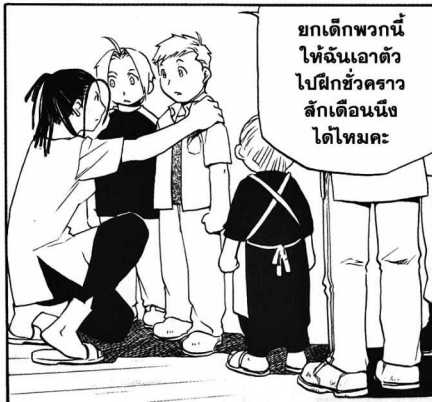
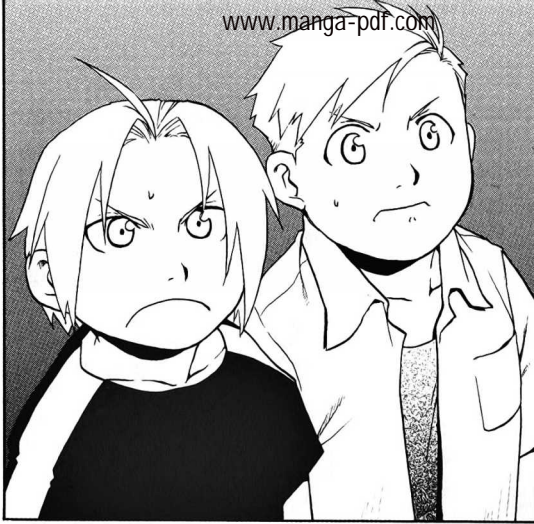
ฉันไม่รับ
ลูกศิษย์
หรอก

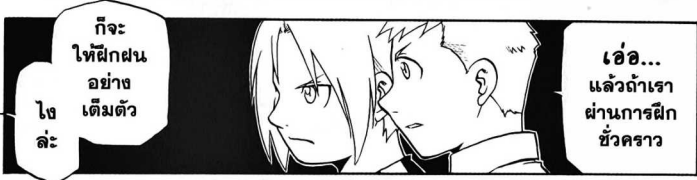
ทำไม
ครับ
!?

ทำไม
อะ?
!?

ไม่ได้
!!

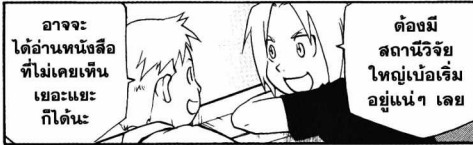
ฝึก
ฝน !!

ฝึก
ฝน !!

สับสน
หน่อย
ได้ไหม

ไปดี ๆ
ก็
แล้วกัน
นะ

อาจจะ
ได้อ่านหนังสือ
ที่ไม่เคยเห็น
เยอะแยะ
ก็ได้นะ

ต้องมี
สถานีวิจัย
ใหญ่เมื่อเริ่ม
อยู่นี่เลย

ทวนกฐินา

ฝึก
ฝน !!

ฝึก
ฝน !!

อยากให้อถึง
ดาบลิธ
เร็ว ๆ
จังเลย!

ฉันคิดว่า
ถ้าเขายังไม่ตาย
ก็คงจะอายุ
ราว ๆ นี้
ละมั้ง

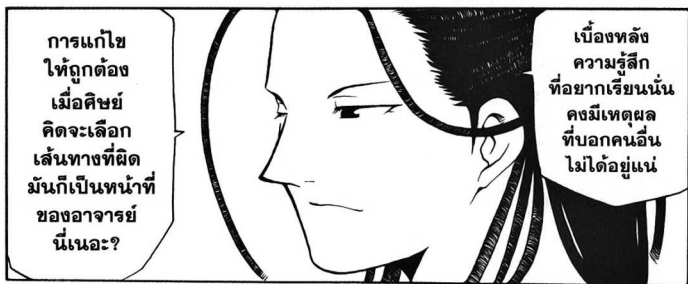

อ้อ
—

เธอดีลคดี
ไม่รับ
ลูกศิษย์
ไม่ใช่รี
?

นอกจากนี้
ดวงตาของเด็กพวกนี้
ที่บอกว่าอยากจะเรียน
วิชาแปรธาตุ
ก็จริงจังซะด้วย

การแก้ไข
ให้ถูกต้อง
เมื่อศิษย์
คิดจะเลือก
เส้นทางที่ผิด
มันก็เป็นหน้าที่
ของอาจารย์
นี่เนอะ?

เบื้องหลัง
ความรู้สึก
ที่อยากเรียนนั้น
คงมีเหตุผล
ที่บอกคนอื่น
ไม่ได้ยูแน่

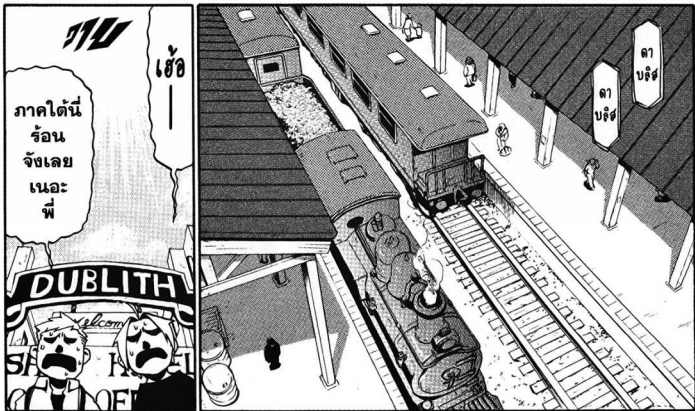
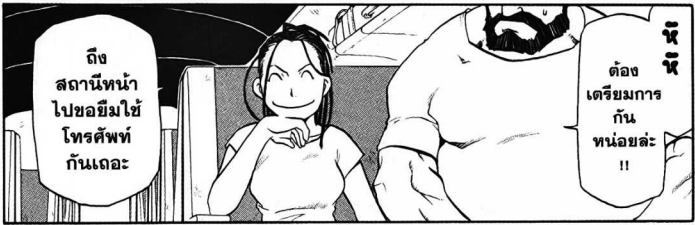

หา
?

ไม่จำเป็น
ต้อง
เตรียม
ที่นอน
ให้หรอก
!!

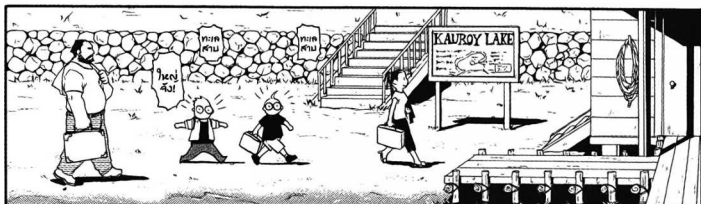

กลับไปแล้ว
คงต้อง
เตรียมที่นอน
ให้เจ้าเบ๊ยก
พวกนี้ด้วย
บ้านเรา
คงติดค
ขึ้นแน่

แหล่ง
ท่องเที่ยว
ขึ้นชื่อของ
ตำบล
ทะเล
สาบ
การอย
!!

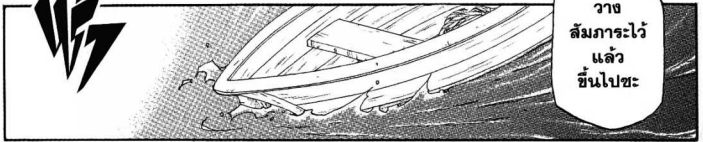
ขอโทษ
นะคะ
ที่รบกวน
อ้อ!
อ้อ!

โอ๊ะ
มาแล้ว
เหรอ
อัสมีจัง
เตรียม
เรือ
ไว้ให้
แล้วละ

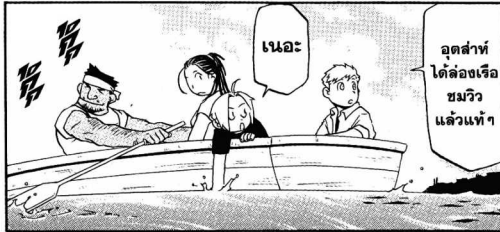

ต้องเป็น
การฝึกฝน
ที่สนุกแน่ๆ
เลย!

คุณอัสมี
นี่
เป็นคนดี
จังเนอะ
!!

วาง
สัมภาระไว้
แล้ว
ขึ้นไปซะ

เนอะ

อุตสาห์
ได้ล่องเรือ
ชมวิว
แล้วแท้ๆ

อ้าว?
คุณซึก
ไม่ไปด้วย
รีครับ
?

ไปได้
มาตินะ

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

.. ๒๒

ชมวิว
หรือ
?

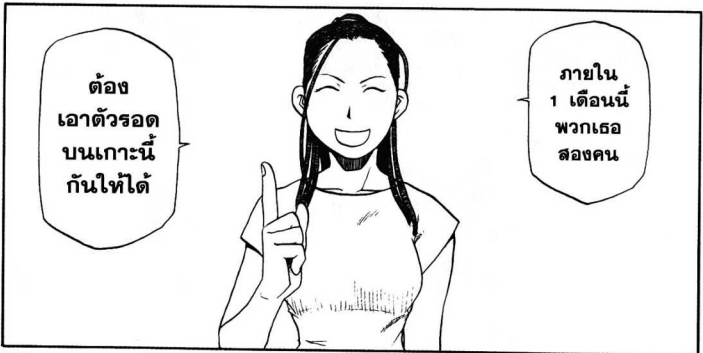
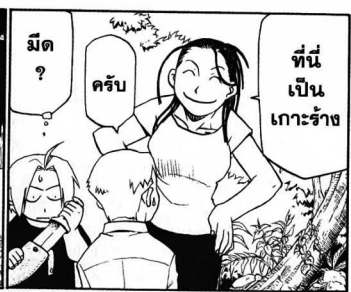
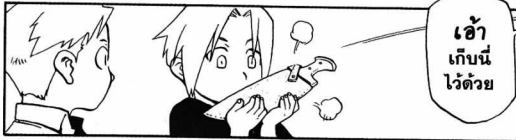
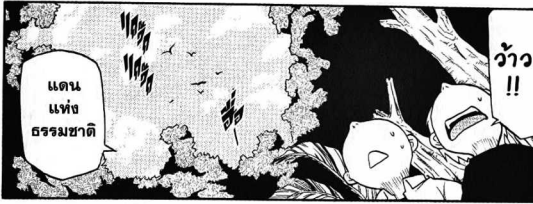
ดูสิ
อยู่กลาง
ทะเลสาบ
นั่นไง

เฮ้อ
เรือลำนี้
จะไปไหน
รีครับ
?

เกาะ
ยอด
!!

อยากนอนเตียงนุ่ม ๆ จัง

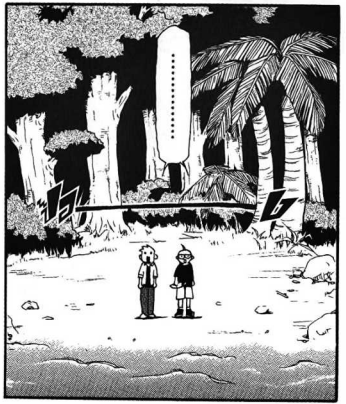
หิวซะมืดเลย

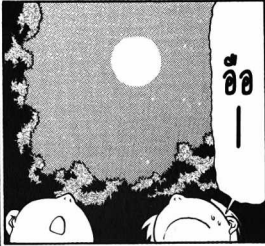

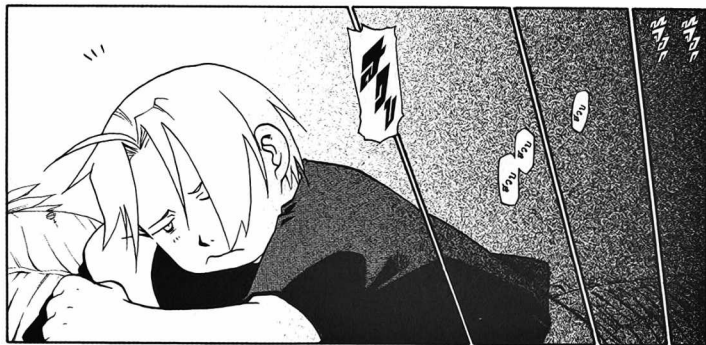
ถ้าหากัดออบไม่พบภายใน 1 เดือน ฉันจะส่งกลับรีเซมเบิ้ล

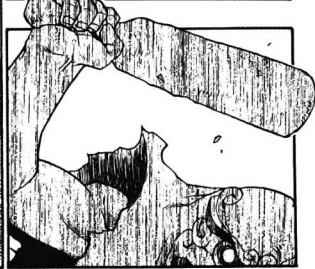

ไปละ !!

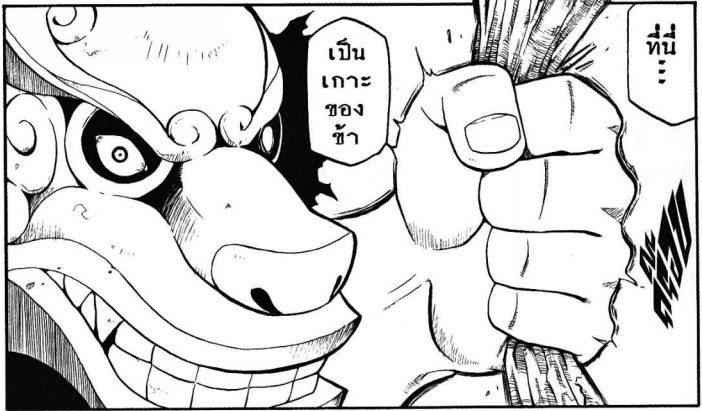

ฮือ...
อะไรเทร่อ
พีคจับ
แค่ไปดีเอง
ไปคนเดียววลี

จ:
จ:
จ:

เจ้าบ้า
ตีบะที
สิเพ็ช
!!

เป็น
เกาะ
ของ
ข้า

!!!
ทึบ

คน
นอก
?

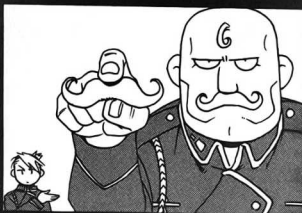
ต้อง
ฆ่าทิ้ง
!!

Fullmetal Alchemist เล่ม 5 Special Thanks~

- คุณ ทาคาเอเดะ เคซึอึ
- คุณ ฮิโนเดยะ มิตสึโยชิ
- คุณ โทะโค จุน
- คุณ ชูสึกะ มาซานาริ
- คุณ บาบะ อะทสึชิ
- คุณ กุนโจ โนริโกะ
- คุณ โฮซากะ ฮิเดะ
- คุณ สึกียามะ ริกะ
- คุณ ชิโมมูระ ยูอิจิ

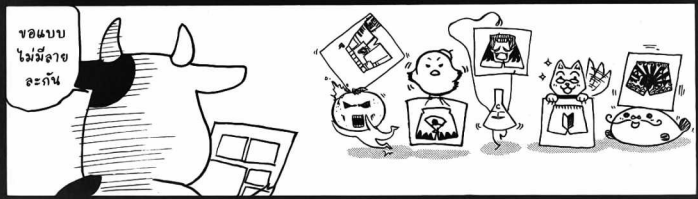
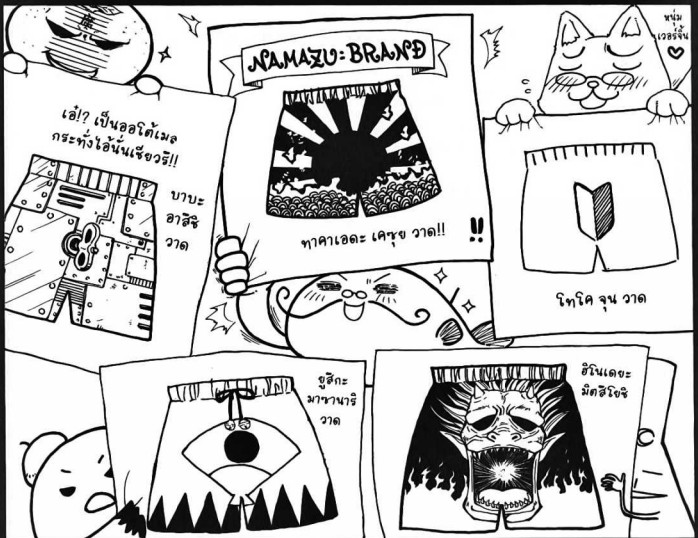
AND YOU!!

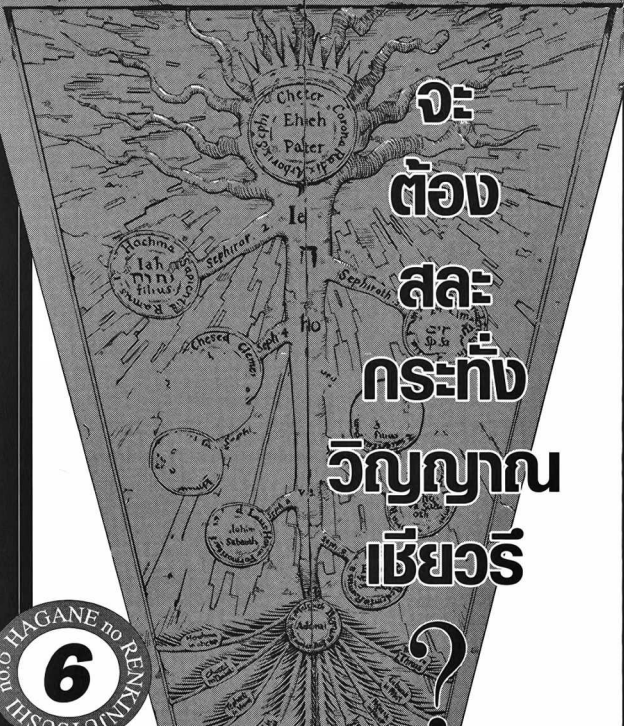
ปากกาเมจิกกันน้ำชะด้วย

บันทึกเล็กๆ ของคุณว้าว

ตอน ทางเกรงใจของ เอ็ด

จะ
ต้อง
สละ
กระทั่ง
วิญญาณ
เซียวรี

HAGANE no RENKINUTSUSHI
no.6
6

การหลอมต้องห้ามที่ทั้งสองคนในวัยเด็กทดลองทำ
คือการเลียนแบบพระเจ้า ด้วยการสร้างมนุษย์ขึ้นมา
และแล้วสองพี่น้องก็พลอยต้องรับการลงทัณฑ์ไปด้วย

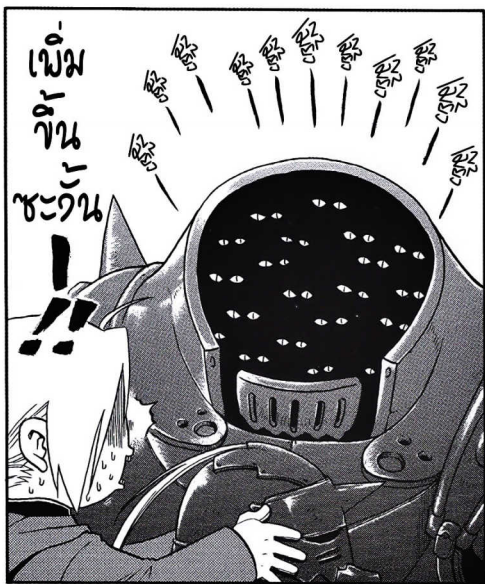

แขนกลคนแปรธาตุ

FULLMETAL ALCHEMIST

• 5 •

ISBN 978-616-589-472-2

9 786165 894722

FULLMETAL ALCHEMIST vol.5

©2003 Hiromu Arakawa/SQUARE ENIX CO., LTD.
First published in Japan in 2003 by SQUARE ENIX CO., LTD.
Thai translation rights arranged with SQUARE ENIX CO., LTD.
and SIAM INTER COMICS, a division of SMM PLUS CO., LTD.
through Tuttle-Mori Agency, Inc.

ประเภท: **Genre**
15+ ADVENTURE
FANTASY
ACTION

SIAM
INTER
COMICS

SMM PLUS

FULLMETAL ALCHEMIST

เล่ม
ที่
5

5

Hiromu
Arakawa

90
หน้า

707805

อ่านตอนใหม่ก่อนใคร
โหลดมังงะ PDF ได้ที่

MANGA-PDF.COM